NĂM THỨ BẢY — SỐ MỚI 90

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	12$00
SÁU THÁNG	6 00
BA THÁNG	3 00
MỖI THÁNG	1 00
MỖI SỐ	0 05

Mua báo tính kể từ ngày 1er hay 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước

72 Rue Legrandière

GIÁ : 1 FRANC

ĐUỐC NHÀ NAM

BÁO XUẤT BẢN HÀNG NGÀY — CƠ QUAN CHÁNH-TRỊ VÀ KINH-T

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-VĂN-SAM

Dây thép nói số 21.223

THỨ SÁU 27 MARS 1936

BẢY ĐỒNG SAVON HIỆU

VIÊT-NAM

VỀ CUỘC TUYỂN-CỬ THÂN-SĨ SẮP TỚI

BỨC THƠ CỦA ÔNG BÙI-QUANG-CHIÊU

Thưa quí đồng bào yêu dàu

Trước ngày cuộc tuyển cử thân sĩ mở ra, tôi lại được cái hân hạnh tiếp nhiều vị công-đảo, người Nam nhập P.áp-tịch hay con của những người ấy đọ hỏi ý kiến tôi cho biết cái sở cử trí người Nam nhập Pháp-tịch là chúng ta đây phải xử trí thế nào.

Vì nghĩ đến cuộc binh vực những quyền lợi của vũ của đoàn thể chúng ta là cái đoàn thể mà mỗi ngày mỗi tăng số lên trong trường ứng cử Namkỳ và lại cái đoàn thể liêu biểu những điều mong mỏi hợp pháp của quần chúng trong xứ, tôi xin mời qui ngài đến ngày 30 Mars 1936 đúng 10 giờ chiều, hội hiệp tại nhà riêng ở Phú-huận để cùng nhau xem xét sự quan cái tình hình cạnh cử.

Tôi không có ngụ ý gì trong cuộc tranh cử này, cái ý muốn duy nhứt của tôi là để cho các bạn của chúng ta có dịp mà trao đổi cảm tưởng với nhau dặng hiệp ý nhau mà thiệt hành một cái phận sự nay mai thuộc về phần đông nhứt đinh.

Các ông tranh cử không dự vào cuộc bàn tính rầy vì cuộc hội hiệp mà tôi mời qui ngài đây là cuộc tôi riêng để cho chúng ta bàn tính riêng với nhau mà thôi.

BÙI QUANG-CHIÊU

Lời phụ — Tôi cũng xin mời luôn những người không phải P.áp tịch mà có chưn trong các viện dân biểu, những vị đại biểu của các hội ái hữu Annam, của Nhà nước của thương giới, kỹ nghệ giới và ở các tỉnh cũng đến dự nhóm bữa bàn xét một câu chuyện có ích lợi chung.

Chuyện thị phi

Bức thơ của Nghiêu Thuấn

Một tờ-báo đưa tay khéo lọc mạch tin tức ở đâu không hiểu, mới đây có đăng một cái tin ngộ nghĩnh như vầy : hãy lay độc lái như Mussolini được người ta sợ oai mấn đến cũng nhiều, mà bị có kẻ thù nghịch mãng chưởi cũng ầm. Bởi vậy trong vòng bốn năm thăng nay nghe như Mussolini tiếp được nhiều thư gởi lại, khen có chưởi cả. Với những thư khen ngợi, Mussolini lấy làm vui lòng bỏ đy đã đành, cho đến những thư mắng chưởi mình thậm tệ bực nào, Mussolini cũng giữ vẻ tự nhiên tươi cười, chẳng tức giận, chỉ xé thư đó bỏ gió xác bỏ vô sọt. Duy có hôm rồi, có một bức thơ vào hạng thơ công kích tử đâu gởi lại không rõ, Mussolini coi rồi nét mặt buồn xo, không cười không nói, lại mở hộc tủ ra cất bức thơ ấy lại-tế, chẳng không xé bỏ, theo như lệ thường.

Những người giúp việc ở tả hữu Mussolini đều lấy làm lạ : không biết bức thư đó ai gởi tới và trong đó nói những chuyện gì, khiến ông tiếc ý Tể-tướng thế? giờ vẫn là người càng cởi tự-nhiên, mà sao bữa nay bỗng dưng cảm giác buồn bã khác thường như thế ! Tưởng chắc là một bức thơ nói chuyện gì hệ trọng đáng dẫn, không phải là vừa.

Theo ý tôi phỏng đoán, có lẽ là bức thơ của vua Nghiêu vua Thuấn ở đời Thượng cổ gởi về, trên thượng giới gởi xuống cho Mussolini, đại khái nội dung như vầy :

« Thơ gởi Thủ-tướng Y-quốc.

« Chú sai mấy chục muôn tướng mạnh binh rồng và phi cơ đại bác qua đây đẹp phá tàn xứ Đông - phi nằm sau tháng nay, rồ ràng là một việc tư-lợi, một cách xâm lược, là bất đáng ngày chú lấy đất nước chủ hợp, đâu số chú đông, thế tất cũng phải bắt chước như người ta, đành cướp lấy đất A-bít xi nê để làm chỗ thực dân mưu sống cho đồng bào của chú mới được.

« Vậy mà mồi lửa có dịp mở miệng là chú rán rỏi cho lòn tiếng, kêu cho dài hơi, dâm khoe khoang nhồi sọ thiên hạ rằng chú sợ binh quan đánh A chú cốt đem năm mình La-mã đi trượn bá mỡ mang đàm người A pô cứu vớt cho họ ra khỏi ngoài vòng nô lệ khổ-não. Chú định dối ai mà thô hơi đó ra, chớ dối thân-minh sao được. Các đấng thánh nhơn hiền triết ở trên thượng giới nghe mấy lời

TRƯỜNG-TIÊU

(Coi qua trương 5)

Một quan thủy binh Anh bị giết

Londres 25 Mars — Một viên phó thủy sư đề đốc Anh hồi bưu lâu nay ở lại nhà riêng ở Castle-Town Sond là nơi rất vắng vẻ tại quận Cork đã bị 4 tên lạ mặt giết chết trong đêm thứ tư vừa rồi.

Họa hung thủ đi xe hơi đến nhà ông xông đại vào làm thình bắn ông chết trước mặt người vợ ông trông thấy.

Hạ thủ quan thủy binh xong, bọn chúng dào tẩu.

Trong nhà không bị mất một món gì. Vẽ vụ án mạng nầy, nguyên nhơn ra sao chưa biết, người ta chỉ xôn xao với mấy cái giả thuyết mà thôi.

Tai nạn xe lửa ở Y, 3 người chết 23 người trọng thương

Điện tín Arip cho hay rằng hồm đêm 25 Mars, một chuyến xe lửa khuya từ giả tnà nh Rome đăng đi Florence.

Khỏi Rome được vài cây số thình lình một cây chốt bánh xe gẫy lìa.

Cả đoàn xe lửa đang vùn vụt chạy bỗng ngã nằm xuống đất.

Hành khách đang ngủ bỗng té chồng chất nhau, lớp bị xe đè lớp chưn ra khỏi. Soát lại thì có cả thảy 3 người chết tại trận và 25 người bị trọng thương.

Bữa nay Saigon tiếp khách quí

Nhơn đi qua Pháp, tiện đường, M. Kuo, lãm cố vấn lãnh sự Trung Hoa ở Paris, bữa nay ghé viếng Saigon ta. Ông đáp tàu « Président Doumer » mà đi Pháp trước đăng sắp đặt công việc.

Trong một tuần lễ sau, ông Lãnh sự Trung Hoa ở Paris sẽ đi trở.

M. Kuo ghé bến Saigon, sẽ có ông Lãnh-sự Trung Hoa ở đây là M. Sen King Yi đến tiếp trước.

Lượm được hai khẩu súng lục ở dưới ruộng

Ngày 7 Mars 1936, ở Kompong Sanlong tỉnh Pursat, tên Caomiên Ma Um, trong khi đang đóng cừ để cắt nhà trên một miếng ruộng đạp phải một cái hộp chìm dưới nước. Ma Um lượm lên xem lại thì té ra là một cái hộp dẹp bằng đồng giống như kiểu hộp đựng thuốc súng của nhà binh. Mở dao nay nắp hộp ra, Ma Um thấy trong ấy một khẩu súng lục tự động (pistolet automatique) đã bị sét đóng đầy rỉ. Ngoài cây súng ra, còn có nhiều viên đạn nữa.

Trao cây súng ấy cho tên Poch để giao cho nhà chức trách, Ma Um cứ việc lo đông cừ.

Nhưng đóng được ít cây thì anh ta đạp phải một cái hộp nữa nhỏ hơn cái trước. Mở ra xem, thì cũng thấy một khẩu súng lục khác và nhiều bì đạn.

Hai khẩu súng ấy được đem trình diện ở tòa Khâm Sứ khi chùi rửa sét, đã đã rỉ, người ta mới nhận kỹ thấy cây súng thứ nhứt thuộc và súng sáu liệu Jupiter, lòng 7 ly 65. Cây thứ nhì tên Automatic pistolet, lòng 7 ly 65. Hai thứ trong hai hợp có 75 bì đạn. Đem ra thử, cây thứ nhứt còn xài được. Cây thứ nhì đã hư.

Nhà chuyên trách đã cho tìm kẻ nào mang súng lậu của nhà binh đem bỏ hậy.

NGƯỜI NHỰT THI NHAU NHẢY VÀO NÚI LỬA

Cách hai năm trước, Oshima, một cù lao khô cháy ở xa Tokio (Nhựt bản) 90 cây số có được chừng vài ngàn dân cư oàn là nông phu nghèo khổ ở cạnh chân núi lửa Mihara Yama.

Nhưng hôm tháng 2 năm 1933 một nữ hoạt sanh ở Tokio tên là Kiyoko Matsuoto, không biết vì sao lại đến đâm đầu vào miệng hỏa diệm sơn.

Thế là bây giờ Oshima trở nên chất đảo tự tử (île aux suicides) và là chỗ mà dân thành Tokio thường thích đến chơi.

Từ cô Kiyoko chết đến nay đã có 373 người nhảy vào miệng núi lửa, và 1 208 người toan nhảy nhưng bị cản lại.

Trong một nước mà sự tự sát được xem là một hành vi đánh dự thì cái cách chết mới mẻ của cô gái kia rất thiên được người ta chú ý lắm. Nhiều phóng viên nhà báo đến phỏng vấn các bậc danh giá trong xứ rồi chụp ảnh mấy khúc đường của cô Kiyoko đi từ Tokio đến Oshima và cả cái núi lửa giết người kia nữa.

Những kẻ hảo kỳ ở từ xứ đến đông quá. Chiếc đò đưa lúc trước phải bỏ đề thế chiếc khác vào rộng lớn hơn.

Một từ nhựt bảo nhỏ ở Tokio tên là Yomiuri được thêm rất nhiều độc giả nhờ biết lợi dụng cơ hội ấy.

Báo Yomiuri tuyên bố muốn [illegible] hành và lật giải thưởng cho người ấy dám đi xuống đáy hỏa diệm sơn.

Trong mấy tuần liền tiếp báo Yomiuri chuyên nói về công cuộc sửa soạn để thám hiểm. Người ta ùn ùn đến Oshima xem cách bài trí của báo ấy. Thế là có năm bảy người hiếu thân cứa. Đăng những tin ấy và thêm vào vài nét lí kỳ, báo Yomiuri được rất nhiều người đọc.

Rốt cuộc, nhân viên báo ấy đem đến một cái máy quây (treuil) họ buộc vào đầy một sợi giây xích to lớn. Ở đầu giây xích có một cái đồ thông xuống.

Bây giờ ai ngồi vào đó ?

Không ai dám cả ? Thế cùng ông chủ bút báo Yomiuri phải liều vậy.

Báo Yomiuri đăng tin ấy ra làm cho dư luận huyên náo vô cùng.

Ngày 29 Mai, ông Iwata, chủ bút, sau khi đã xếp xong công việc nhà, viết thơ từ biệt những người thân yêu, mang mặt ngừa hơi độc vào, rồi ra lịnh ba đó.

Khi đồ xuống độ 130 thước thì một tiếng nổ vang trời chấn động cả núi. Cái đồ nhảy dội lên và bị khói đen un nghịt.

Đến 250 thước, ông Iwata thấy mọi xác người tan tành.

Đến 450 thước cái đồ chạm vào một tảng đá to, rồi không xuống được nữa.

Ở đó có thấy của một cậu bé 16 tuổi vừa tự sát hôm qua.

Những tiếng nổ cứ liên tiếp mãi. Cả núi rung động. Đá mảnh văng tứ tung. Bầu dưỡng khí ở trong đồ nứt. Ông Iwata ra hiệu rút lên.

Đến miệng hầm ông Iwa a bất tỉnh. Nhưng may thân thể ông không có thương tích gì.

Cuộc thám hiểm lâu đến 50 phút.

Ông lương y săn sóc cho Iwanói nếu Iwata ở dưới thêm 15 phút nữa thì nguy đến tánh mạng.

Nhờ công việc ấy mà báo Yomiuri ra đến 900.000 tờ và thêm được 100.000 độc giả mới.

Từ ngày ấy đảo, Oshima trở nên trù danh, người bốn khách sạn lập nên với 150 phòng.

Lại thêm có 29 xe taxis có con ngựa, 47 nhà chụp ảnh, và chiếc đò chở tới 1 200 người.

Một sự là là người ta chấp cáng 3 con Lạc đà. Bây giờ họ rào miệng núi lửa lại, và cấm lính canh phòng.

Một hội lập lên gọi là chiến đoàn bài xích tự tử » ở Mihara Yama, người ta để những mảnh kiếng lớn rọi cái hang sâu của Hỏa diệm sơn cho ai nấy đều sợ không muốn đem đầu xuống dưới sự nữa.

Tuy thế số người tự tử cũng còn nhiều, mà việc thông hương và buôn bán ở Oshima cũng con thanh bành lắm.

T.P. thuật

Nàng dâu sắc thuốc với pháo chà cho mẹ chồng uống

Nguyễn-văn-Đỗ 28 tuổi kết duyên với cô Lê-thị-Me 26 tuổi. Hai vợ chồng nầy ăn ở với nhau tại làng Lay-Đức được 8 năm nay có được ba mái con: 1 trai 2 gái.

Cách tuần lễ nay bà già của anh Đỗ là bà Lê-thị Qui 48 tuổi mang bịnh liệng miệng vì lớn tuổi sức yếu nên tuy uống thuốc nhiều nơi mà cảnh bịnh không thấy giảm.

Bữa 25 Mars rồi cô Me đi rốt thuốc về rồi sắc cho bà Qui uống. Bưng chén thuốc kề vào miệng thì có mùi pháo chà bay lên nực nồng nên bà Qui lấy làm ngạc nhiên không chịu uống, bà bảo Đỗ đem siêu thuốc lại cho bà xem.

Đỗ đem siêu thuốc lại đổ ra ngoài xem kỹ thì quả nhiên có xác pháo chà trong siêu thuốc.

Vụ nầy đã đưa tới tay nhà chuyên trách và hiện đang cuộc điều tra và [illegible] tiến hành.

Tại kinh nước mắn Cholon Một cô iề tam bãn chim bòn người bị thiệt mạng

Hai vợ chồng anh Nguyễn-v-Ngưu và hai đứa con nhỏ đi [illegible] mướn. Cả gia quyến nầy đi trên một chiếc tam bản nhỏ và có chở đồ đạc kiểu lữ.

Không liệu vì sao mà chiếc ghe trở nầy lại bị chìm tại kinh nước mắng không ai hay động tiếp cứu, mãi đến 5 giờ chiều ngày 25 Mars rồi có người đi xuống gặp 4 tử thi nổi lều bều trên mặt nước, bèn trụ bắt lên và chạy cáo báo cho nhà chuyên trách đến làm án lệ, xét ra nội gia quyến vô phước nầy không có thương tích chi khả nghi nên đã cho chôn.

TÒA ĐẠI HÌNH VINHLONG HỌP XỬ VỤ NĂM CÀ DOM

Nếu có kêu án chung thân khổ sai thì thà đừng kêu án gì hết

... mà dầu cho có lên đoạn đầu đài chăng nữa « đối với tôi » cũng chỉ là một việc tầm thường thôi

Tòa đại hình Vinhlong họp phiên ngày 25 Mars đã bắt đầu đem xử vụ tướng cướp lợi hại hay là đặt tên theo Huêkyengười thủ số một của công chúng miền hậu giang » Năm Cà Dom ra giữa chỗ có pháp luật suông nghiêm vẫn thái nhiên, không lộ vẻ gì phiền lo hay là phải ái ngại đến một vẻ chi cả.

Hơn nữa, trước khi bị trói mình, chịu khuất phục với trăng cùm trong một quãng thời gian, Năm Cà Dom đã có dịp tuyên bố rằng :

« — Nếu, mà người ta kêu án tôi, chung thân khổ sai thì không khác nào bọ đã tha bổng cho tôi rồi đó...»

Mạnh mẽ nói được câu nói mà vô số những tay « anh hùng » dầu trộm đuôi cướp khác không dám nói là Năm Cà Dom ý mình vậy kiến trong ngục thất đông mà cho chỉ ở ngoài kia Côn Nôn, em ưt cũng không thiếu gì mà « quan ngại ».

Chiên chiến vào khám như thái tử vào lầu.

đó là câu ca dao trào phúng nhưng cũng là do sự thật ở tự chỗ cao hứng của mấy tay anh chị « can tương » từng đi về Côn Nôn khám lớn Saigon vậy.

Huống chi, cuộc đào ngục thả bè trôi biển không phải là một việc làm không thể làm đối với mấy tay tướng thiệt hành còn hơn là kép Paul Muni cải điền tuồng mạo hiểm trong phiêm « Je suis un évadé »... rồi một ngày kia Năm Cà Dom cũng vượt thoát !

Người ta nói, thời oanh liệt của Năm Cà Dom sẽ còn dài nếu va chưa đã chơn lên đoạn đầu đài lần thứ nhứt. Vả lại, Năm Cà Dom cũng cũ mới « xứng đáng » rồi ngồi cho Ba Linh, gọi là Đơn hùng lên trong vòng từ năm 1931 trở lại đây mặc dầu quãng đời vừa qua có ngâm ngùn không bao nhiêu ngày mà Năm Cà Dom đã làm cho lắm khổ con người ta đầu mạnh mẽ, hung dữ đến đâu đối trước tình yêu và sắc lịch cũng chỉ là cái vật bị đè dàng sai khiến ; cho nên nhiều việc bành động bí mật mà lẽ thì chỉ có trời biết, người yêu của Năm cà Dom lại cũng được biết bết cả, rồi vì sự chinh lòng, phần trắc đến khi kẻ tình phụ ấy đành đoạn tuyệt mà đi vô giác việc ám lội lỗi và hàng ổ của Năm cà Dom, vì vậy tìm mới sa cơ, vì vậy mà người ta lại được nghe Năm cà Dom nói câu triết lý nầy.

« Nên cầu có một người bạn nhứt là một người vợ thì nên chọn kẻ trung thành hơn là ai có tiếp ! »

.·.

Năm cà Dom được thoát khỏi cái chết bởi năm 1935 lại tòa đại hình ở Nam-viang.

Nhưng lần nầy tòa đại hình Vĩnh long cũng không kêu án tử và đầu, bảo thế là vì hồi nào giờ Năm Cà Dom chưa phạm tội sát nhơn khi nào cả. Bắt đầu từ ngày 13 Octobre năm 1931, Năm Cà Dom xuất thân đi « ăn hàng » trước tiên ở vùng Bakbet tỉnh Châu-đốc đánh nhà bương sư Trôn; rồi ly vợ của bương sư Trôn là Phạm thị Sanh có bị chúng tra khảo tàn nhẫn mới chịu và khai tri hồ, cầu cứu lên lúc bây giờ có 2 linh làng tới tiếp thì bị 3 thủ ba của Năm Cà Dom có súng đón bắn rồi nhân cuộc thiên hạ bị khủng khiếp rối loạn, chúng vừa buồm vừa thừa dịp đánh phá thêm nhiều cửa hàng khác trước khi xuống ghe.

Khổ chủ bị lấy mất một cây súng lòng 24, 4 lượng vàng và 246 đồng bạc mặt và ở thương gia Huê kiều ở gần đó cũng bị chúng tìm đến đòi đạt số quân kia nọ ngoài 3.000 đồng nữa.

Đồng thời, Năm Cà Dom còn chia ra một toán thứ hai, một

(Coi qua trương 5)

Năm CA DOM

chủ miền hậu giang phải đau khổ với cũa tiền của mình !

Càng cứ vùng biểm trở ở Mytho, Năm Cà Dom cầm đầu chi huy một số đông thủ hạ rất có kỷ luật, oai vệ, ngoài ra lương phạm và khí giới vẫn đủ dùng.

Dầu rằng, Năm Cà Dom sanh bình đốt nát, không đọc được cũng không viết được chữ nào, nhưng đại đến địa vị đó là nhờ đây năm kinh nghiệm theo Bạc Tinh và nhứt là sở đắc việc làm trên màn ảnh của tướng bát bóng cầm Huê kỳ về trước đây.

Lẽ thì Năm Cà Dom chưa sa lưới pháp luật, nhưng than ôi « bất ba đào dị nịch nhân » rồi.

Đào một con đường ngầm ngang eo biển Gibraltar

Nhà đương cuộc ở Madrid đã trù tính xây việc đào một con đường ngầm ngang eo biển Gibraltar.

Công cuộc sẽ làm xong năm 1937, con đường nầy cũng như con đường mà trước đây người ta tính đào dưới biển Manche để nối liền đường xe lửa giữa hai nước Anh và Pháp.

NHỰT-BỔN MUỐN CHIẾM CẢ PHÍA NAM NƯỚC TÀU NỮA

Người Nhựt mua đất Ao-môn làm nơi căn cứ, để đánh Hoa-Nam

Hongkong — Người Nhựt quyết lo đánh lấy Hoa-Nam cho được, cho nên mấy bữa rày họ yêu cầu với Chánh phủ Bồ đào Nha ở Ao môn, và Ao môn là tô-giới của nước Bồ đào Nha, bán cho họ nữa miếng đất bồi ở xứ Nam-hoàn để làm nơi căn cứ, đặng họ có gốc để hoạt động ở Hoa-nam cho tiện.

Nghe tin nguy cấp như vầy Chánh phủ Nam kinh đã phái người đến nơi điều tra, kiểm cách đối phó ngăn cản.

Học trò Thượng-hải bạo-động

Hongkong. — Học trò trường đại học Pauc lân tại Thượng hải xung đột với lính cảnh sát, bị đánh một viên đội cảnh sát như tử.

Vì vụ nầy có 7 cậu học trò đã bị tống giam.

Mãn-châu sắp sửa đánh Sát-cáp-Nhĩ

Honkong : Bộ quân Lý thủ Tín đại tướng của Mãn châu ở Trương bắc đã mộ thêm quân lính, mua thêm súng đạn rất nhiều. Nghe đâu nay mai quân Mãn sẽ kéo sang đánh lấy tỉnh Sát cáp Nhĩ.

Hữu-điển sẽ về Đông kinh nhận chức ngoại tướng

Namkinh : Hữu Điển cựu đại sứ Nhựt đã đến Thiên-tân, sẽ ở đó vài ngày đặng triệu tập các lãnh sự Nhựt mở cuộc hội nghị, rồi đi thăm các tướng lãnh Nhựt. [illegible]

Đến ngày mai, Hữu sẽ từ giã Thiên tân đi sang Mãn châu, đặng đo ngã Đại-liên xuống tàu trở về Đông kinh nhậm chức Ngoại tướng.

.·.

Tháng sau quân Nhựt sẽ kéo sang Hoa-bắc rất nhiều

Hongkong: Sang tháng Avril quân Nhựt sẽ kéo sang Hoa bắc rất nhiều, đặng thiệt hành cái « chủ nghĩa Đại Á » của họ đã hoài bão lâu nay.

.·.

Trần-tế-Đường, Lý-tôn-Nhơn kiếm Hồ hán-Dân bàn việc nước

Hongkong: Bữa 25, Trần tế Đường và Lý ôn Nhơn cùng nhau đi tới huyện Tùng bóa kiếm Hồ hán Dân để bàn luận việc nước.

.·.

Chánh phủ Nam kinh sẽ mở đại hội nghị

Shangai : Bản chương trình tổ chức quốc dân đại hội và cách lựa chọn đại biểu ra sao, hội Lập-Ủy đã thảo xong rồi. Bản thảo ấy đã đem trình 24 hội viên Lập ủy do Tôn Khoa chủ tịch. Xét lại 24 hội viên ấy đã mở cuộc nghị hội bữa 25 tháng nầy.

.·.

Không thiệt ảng thiệt làm của nhà nước

Hongkông : Lần nầy dân Tàu cứ đón rằng chánh phủ sẽ thâu vàng ròng làm của công nhà nước, nay bộ Tài chánh Nam kinh đã đính chánh cái tin ấy

TIN CAO MIÊN

Vua Sisowath Monivong tiến hành quan Khâm sứ Richomme

Ngày 29 Mars tới đây quan Khâm sứ Cao miên, M. Richomme sẽ về nghỉ bên Pháp. Thừa dịp nầy, Đức vua Sisowath Monivong có thiết một tiệc rất long trọng tại Đông cung đăng tiễn đưa quan Khâm sứ. Buổi tiệc có rất nhiều nhà tai mắt trong chánh giới ở Namvian đến dự. Tới tuần champagne, Đức vua đứng dậy đọc một bài diễn văn ca tụng công nghiệp của quan Khâm sứ Richomme và chúc ngài về quí quốc đặng bình an. Quan Khâm sứ cũng trả lời lại [illegible]

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

TIN TỨC TRONG NƯỚC

SAIGON

Một cậu bé bị phỏng nhựa tráng đường

Chiều hôm rồi, cậu Nguyễn văn-Minh, 12 tuổi, đương chơi với mấy đứa nhỏ trên đường Maréchal Foch.

Trong lúc chạy đùa, cậu vấp vào một cái thùng nhựa tráng đường nấu sôi của mấy người cu li đương làm ở đó và té nhào, bị phỏng cả mình.

Người ta liền chở cậu ta vào nhà thương, bịnh tình coi mới nặng lắm.

Xe hơi đụng xe hơi ở góc đường Espagne

3 giờ 30 phút chiều hôm kia có xảy ra vụ xe hơi đụng nhau tại góc đường Espagne và Mac-Mahon. Hai chiếc xe đều hư hao chút đỉnh.

Nguyên chiếc xe C. B. 334 của M. Võ-v-P. ở chợ Saigon theo đường Espagne chạy lên. Xe nầy vừa chạy qua đường Mac-Mahon thì trên kia xe Renault C. A. 549 chạy xuống.

Lớ trớn, hai xe tránh không kịp nên đụng nhau rất mạnh. May ra không ai bị việc tiếc gì.

Lính gác đường đèo coi làm ăng kết thì không có sớp phơ xe C. B. 334 ở đó, nên lính đem xe về bót. Sớp phơ mắc chạy kêu chủ nên sau phải xuống bót mà đem xe về.

Nội vụ xếp đặt không êm nên phải đem ra Tòa xử nay mai.

Không còn phương pháp nào mà bọn buôn thuốc phiện lậu bỏ qua

Có tin đồn gần đây, tổ nhà A phiện ở đường Paul Blanchy bị mất trộm và chúng vừa phát giác được một vụ trộm trên 50 hộp thuốc phiện thứ lớn bị bọn chúng chuyên vận.

[illegible] trong tay ngoài ta rập nhau nên mỗi ngày sẽ lén là họ đem bỏ vô thùng tiêu ít nhiều rồi tôi lại mấy người đi xe thùng đến đó vận tải.

Cứ êm thấm nhau mà làm vậy mãi thì chỉ còn có « trời » và họ biết với nhau mà thôi. nhưng, hình như « đám » 50 hộp thứ lớn vừa rồi thót trên đệ thất dưới sao đó nên rồi việc không còn bí mật với nhau nữa mà bị bại lộ ra.

Tin nầy cũng thưa có gì quyết lắm mặc dầu đối với chúng tôi nếu lại trong thành phố mà có thứ thuốc phiện vận tải bằng ngã đó thì thôi thà...nhịn hút đi còn hơn.

LUCTINH

BACLIEU

Nếu anh còn hà hiếp chiếm đoạt tốt hoài, thì buộc lòng tôi phải... chém...

Ghe chài Thành phát Long ở Cholon đi ăn lúa tại Baclieu, chủ ghe là Mười và bạn ghe có tên Quách văn Cương 27 tuổi, quê ở Vĩnh-mỹ (Rachgia). Chỉ có giữa hai người nầy là thường cãi-đấng nhau nghe là Mười thường đày khắc và chửi mắng tên Cương luôn luôn.

Rồi, vì vậy hôm 18 Mars vừa đây khi chài nầy ghé ăn lúa ở chánh Tam Hưng (Camau) thì cũng xảy ra lần kịch hằng ngày ấy, xấu hổ vì có nhiều người nên Cương không thể nhịn Mười được nữa, lên xuống ghe lấy dầu mỏ con dao phay vào lưng và nói rằng :

« Nếu anh còn hà hiếp chiếm đoạt tốt hoài thì buộc lòng tôi phải .. chém ».

Mười ngỡ là thằng điên nói không không thèm đến xỉa tới và... lại chửi mắng đến luôn. Nghề vì thấy đã gởi trao cho đời giờ buổi nằm chịu đủ mùi cay đắng, sự đày vò mà người ta không biết nghĩ thì còn gan đa nào mà nhịn nhục được nữa, nên Cương lấy dao ra chém Mười không ngại tình chủ tớ gì nữa hết.

Nội vụ đem về bót ăng kết và đã giải tòa Baclieu ngày 21-3-36.

Vụ án làng Tân thành có phải thì Sửu tâm tên Xên chết không?

Vụ án nầy mà chúng tôi đã cho bạn đọc hay Ngô thị Sửu, 18 tuổi, con của Ngô văn Tức, ở làng An-trạch (Cà-mau), có tình với tên Nguyễn [illegible] đường Mẫu. Tên Mẫu nầy đã có vợ, sanh hai đứa con rồi, và nay được 20 tuổi.

Cha mẹ thì Sửu không hay biết về việc nầy cả nên tính gả thị ta cho Tô văn Xên, 26 tuổi người ở cùng làng Tân Xê vào làm rể nhà họ Ngô đã 18 tháng, chỉ còn một tháng nữa thì đến ngày cưới.

Rồi nỗng nhiên thị Sửu trở theo tên Mẫu, Xên đã hơng 18 tháng cực nhọc lôn cũ mà không đặng vợ, nên ra công tìm kiếm thị Sửu khắp nơi.

Vậ, theo như chúng tôi đã thuật lại việc đi bắt.

Lúc đến nơi, tên Xên áp vào lấm thị Sửu thì thị ta đâm Xên một lát dao con chó vào ngực nhà [illegible] mình ra linh lăng, ngay khi ấy, không biết ai chém trên đầu Xên hai lát dao thật sâu, nên Xên té qui. Hai người đi theo với tên Xên là Thân và Ngân áp vào toi cũng bị anh ruột của tên Mẫu là Nguyễn v Mẫu, Nguyễn v Mười, Trương v Hên và Mẫu đánh té bò cáng hết.

Liền đó, thị Sửu và tên Mẫu tẩu thoát để cho Mẫu, Mười Hên cỡ ba người bị bịnh vào nhà thương.

Qua ngày sau, tên Xên tắt hơi vì không chịu nổi với mấy vết thương quá nặng, còn hai người kia bình lình không đến nỗi gì.

5 giờ chiều ngày 21-3-36, tên Mẫu đã bị bắt tại làng Bình thành, đem xuống Camau và giải về Baclieu ngay hôm ấy.

Thị Sửu vẫn còn cao bay xa chạy nhưng không trước thì sau đây rồi cũng phải mắc vào vòng pháp luật chớ chẳng không ?

N.P.

BENTRE

Một vị hương chức đi đánh bài bị linh rượt nhảy sông chết trôi

Đời không có gì lạ !

Đêm 21 rạng 22-3-36 phó hương quản Chương làng Bảo phước Hội đến đánh bài cho tại nhà xã trưởng Thiệt ở Phước Hiệp. Sòng bài đang ăn thua ngon lành bỗng nghe tiếng động cửa đùng đùng và hão «...đâu ngồi đó » nghĩa là bận ngoài đã bị lính đón vây phủ rồi. Mẹ ơi, mình làm làng mà mũi vầy mà đi cờ bạc để bị lính đón bắt thì « tàm tu » lắm, nghĩ vậy nên phó hương quản Chương lòng cửa sau nhảy...

Không ngờ sau nhà xã Thiệt có một ngọn rạch mà phó hương quản Chương vẫn — nói nào giờ — không biết lội là gì, mặc dầu, ông ta cũng ăn đai xuống đó để trốn tránh bị bắt công à ?

Rồi, vì [illegible] mà ông ta bụt tăng chân [illegible], trong nhà khi lính vô bắt bớn bọ « răng giờ » « la nhiệp » nhau nên lại thêm chiến gây cuộc đổ đen đến sáng, vô tính có một đầu phó hương quản Chương ngoái rạch đã chìm xuống tận dưới lòng sông rồi !

Sáng ra, vợ phó hương quản qua kiếm, thì bây giờ mới người mới hay đó nhau đi tìm « vay bais ấy và mất đến trưa mới đến mò gặp thây Chương.

Vụ nầy tướng nhà dương cuộc nên làm lấy kết lại bằng bỏi, vì theo đây cũng chưa bằng là một bằng cớ chắc chắn là làng sợ linh trốn mà bị chết trôi, biết đâu lại không có một sự gì bí ẩn ở trong đó ; nhứt là xưa nay cờ bạc hay gây ra việc đáng tiếc luôn kia.

Cầm dao cắt cổ chồng vì điên hay là có ... ngoại tình ?

Một vụ án vừa xảy ra ở Mocay mà không ai có thể tìm biết ngay thủ phạm vì đâu đâu lại đang tay cầm dao cắt cổ chồng tàn nhẫn.

Nguyên nhân vợ chồng tên Nguyễn văn Lâu 47 tuổi ở ấp Đông thuận làng Thành an gần chợ Giồng keo thuộc quận Mocay, lâu nay Lâu có tiếng là người lo làm ăn nên mặc dầu thân đi làm thuê mướn mà tích vốn kỹ cóp được năm ba chục gia lúa luôn luôn.

Rồi một tôm, Lâu về nhà thấy mất lúa nên có hỏi vợ cầu nầy

— Mi hỏ để cho chúng xúc trộm hay là mình xúc cho chi . . . mình mà lúa trong bồ lượng dữ vậy.

Bấy nhiêu đó mà vợ chồng đêm ấy xích mích nhau rồi, không biết vợ Lâu có tánh điên hay là đã không còn biết thương chồng là gì nữa rồi thì chớ lúc giữa khuya (22 3-36) lấy dao nhỏ đã ủ vào cổ Lâu một vết rất sâu, đứt cuốn hong trông ghê sợ quá.

Con trai của vợ chồng Lâu là Kiên vẫn thấy tang mặt ăn kịch tàn khốc nầy và nó cũng bị mẹ nó là thị Giới rượt đánh nữa, nó la làng lên. Bà cận chạy đến tiếp cứu đem Lâu đi nhà thương Mỹ-tho, còn thị Giới thì trối giải qua tòa Bentre.

Vụ nầy chưa biết thị Giới điên hay là có... ngoại tình mà làm vậy ?

MYTHO

Phó hương quản Nay giết ba mẹ con thị Vân đã bị kêu án tử hình rồi

Trong vụ án nàng và trộm cướp đem ra xử ở phiên tòa đại hình Mytho vừa rồi, có vụ tên Võ văn-Nay ở Bentre giết ba mẹ con thị Vân là quan trọng hơn hết.

Vụ nầy xảy ra ngày 31 Août năm 1935 thì Vân có đến tại nhà tên Võ văn-Nay để đòi mỗ lông bắc tiền nhiều, mà đã 2 tháng rồi tên Nay chưa cậu tả, cứ hẹn lần lựa nay mai luôn làm cho thị-Vân tối dồn nên có nói nặng nhẹ sao đó.

Nay nghe thị Vân mắng mình thì tức giận và cho là thị không biết kiêng mình vì mình cũng làm phó hương quản trong làng vì thế Nay xách một con dao xắt chuối ra hăm dọa thị Vân, chẳng để thị Vân không sợ, lại còn xốc tới Nay liền chém thị vân đầu ba khúc cổ.

Giết thị Vân rồi, Nay bỉ tăng máu nên xách dao đến nhà thị Vân quyết kiếm giết cho được tên Phát là chồng của thị Vân vì Nay cho là Phát xúi vợ làm nhơ mình. May sao rồi ấy tên Phát mắc đi ăn cả ngoài ruộng, không thì cũng bay cả đầu.

Kiếm tên Phát không gặp, Nay gặp đứa con gái của thị Vân mới lên 7 tuổi ngồi chơi trước cửa và một đứa trai lớn 4 tuổi ngồi sau nhà bếp. Nay bèn chém cả 2 đứa bé vô tội ấy.

Qua đại hình Mỹ-tho hồi xử vừa rồi đã kêu án tử hình kẻ sát nhân, thế là vay trả vẫn bằng nhau.

CANTHO

Tình và tiền

Ngày 20 Mars đã tánh điên hay là có xảy ra vụ âu đả rất lắng tiếc và đáng tiếc nhứt là ái nguyên nhân của nó kia...

Nguyên nhân của nó là Cô Ng... 18 tuổi, vợ của ông Ngh... 41 tuổi, ông chồng còn lại, lớn hơn cô vô hai con giáp cho nên rồi cô vợ cũng phải có những phút trái tiền, nếu không thì sẽ làm nhục tại đó.

Thầy M. Thành cũng rõ và quyết đòi tiền nơi người bành khách kia phải chịu thua mà mốc rồi ra 3 cắt bạc đặng trả tiền tàu rồi mới tự do lên bờ được.

Nghe nói vụ nầy người bành khách kia còn đang thua kiện lỗng lẫy. Cho coi kết quả ra sao ?

Thình lình, ông Ngh... ở đâu đâng sau, núp theo rình bắt tự nhiên bao giờ mà — than ôi — rình ngày thơ bơ đã không biết lên cái ghen của kẻ khác là gì nên, cho nên rồi hai bị đánh một trận đòn đau và đau quá, cậu N. chồng cự lại.

CUỘC VUI BUỔI TỐI

HÁT BÓNG NÓI

SAIGON

Eden
Từ 25 tới 31 Mars
CRIME ET CHÂTIMENT

Casino Saigon
Từ 26 tới 2 Avril
MALHEUR AUX VAINENS

Majestic
Từ 27 tới 2 Avril
VOL DE NUIT

Moderne Cinéma

Asam Dakao
Từ 27 tới 30 Mars
LA REINE CHRISTINE

CASINO de DAKAO
Từ 26 tới 29 Mars
LIEUTENANT DU CARNAVAL

Rex
Từ 27 tới 30 Mars
L'ABBÉ ET LE VANTOUR

CHOLON

Rạp cô Tâm
Chớp tuồng tàu

San Tai Luk
LE CHAT ET LE VIOLON »

Trung quốc
Chớp tuồng tàu

Casino
LA RUE

EDEN

HÁT Bộ và CAI-LƯƠNG

SAIGON

Nhà hát Tây

Rạp Thành-Xương

Rạp Phi Long

TANDINH

Rạp Đội Có

GIADINH

Rạp Giadnh

Gánh ĐỒNG-CHUNG

Rạp Chúa Ông

Gánh TÂN THÀNH BAN

Rạp Phú-nhuận

VÂN-HI-BAN

CHOLON

Tân-đông-Khánh
hát Quảng Đông

Định Vĩnh - Hội

Hát bộ TÂN-NGHĨA-BAN

Rạp Bà Hộ

Ái lương HƯU-THANH

Rạp Cảnh-Chung

Eden

dầu thơm FORVIL

Mùi 5 Fleurs thơm đặc biệt

Anémones, Rally, Prince, Chypre, Mimosa, Rose, Lilas

Phấn Thơm mùi 5 Fleurs

ANÉMONES VÀ NHIỀU MÙI KHÁC

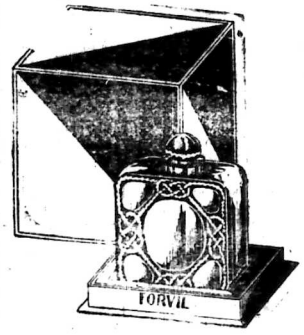

ĐẠI-LÝ : C. HUCHET INDOCHINE IMPORT
40-46, Rue Pellerin — SAIGON

Đồ phụ tùng đóng rương (hòm), valise, v. v...
MUA TẠI TIỆM
VẠN - THỊNH
18, Rue des Médicaments - HANOI
ĐẮT TỐT LẠI RẺ
(Xin viết thơ thương lượng, chữ nhơn rất thâm tạ)

LẦN THỨ NHỨT Ở ĐÔNG - PHÁP

... Mới có một thứ xà bông Mai-Xây thiệt là tốt mà tiệt rẻ là Savon « FIN » (Con Sò) Bảo kiết : xấu trả lại.

Xà bông tốt, giá rẻ bán chạy, tức nhiên là có lời nhiều, đã vậy mà điều lệ và cách bán chịu cho đại-lý rất dễ dàng (khỏi đóng tiền thế chân) với số vốn nhỏ có thể là đại-lý được. Cần nhiều người giỏi về thương-mãi đại-lý độc-quyền khắp NAM, TRUNG, BẮC, CAO-MIÊN và LÀO. Xin cứ thơ và đính theo Op.10 có thể nhơn được điều-lệ và xà-bông kiểu.

SAVON « FIN »
131—131 bis, Quai des Jonques — CHOLON

Peu de frais Succès garantis Peu de temps
L'Anglais parlé
50, Rue Dixmude, SAIGON
Les titres de capacité (certificat ou diplôme) seront livrés aux élèves par M. le Directeur du Phonopolyglotte Institut (Ecole des Sciences et Arts) à Paris.

MY-NGỌC
Nữ-công Học đường
53, Bd Galliéni — Saigon
Lãnh dạy bao vẽ dạy thêu cho học sinh ở ngoài hoặc 8 buổi trong trường.
Thêu. — Colon Laine, Point de sable, Richelieu, Bắc tên, Da, Huồng bằng tay và bằng máy. Mất gối.
May. — T-phục Annam, Pyjamas, Chemises Nên cơn nít, ba đầm, áo choan nhung.
Ép. — Bông nhung hình thế hình người và sơn thấy. Buổi lapis laine và soie.
Làm bằng dây, hàng, mốc máng, cravates...
Nếu ăn theo Tây, Tàu Annam và cách kinh.
Làm bánh Tây Nam, kẹo, mứt...
DẠY KỸ, BIẾT MAU, HỌC PHÍ NHẸ
Tuần rước nhà, thương lượng riêng.
Cần biết đều gì, cô gởi thơ trường sẽ trả lời rõ ràng.

DANH TIẾNG NHỨT
NỮ-CÔNG VIỆT-NAM
Mme XUÂN - HƯƠNG
185 Bd. de la Somme 185
— SAIGON —

Nhơn dịp đổi nhà mới
TIỆM MAY
HƯNG-THỊNH
181 đường d'Espagne
Đại giảm-giá 15 ngày
chiêu hàng

Các gánh hát nên chú ý
Rạp mới « THÀNH-XƯƠNG » đường Boresse số 121 của ông Huyện Cần cho mướn hát Cải-lương mấy đêm thường thì 30p.00 còn đêm thứ bảy 40.00.
HÁT BỘ ANNAM
Đêm thường 20p.00
Đêm thứ bảy 30p.00
Nếu quí ông quí cô có cần dùng xin đe nơi số 14, đường Lacotte như quí vị mướn sẵn tháng tin rồi hưa.

Rẻ đặc biệt
MỘT BỘ TUSSOR TONKIN
13$00
STYLE MODERNE
145 Rue d'Espagne
MỘT BỘ TOILLE TRẮNG
8$50

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỊNH,
CHUYÊN MÔN TRỊ BỊNH CON NÍT

DOCTEUR HUỲNH - CÔNG - CHIÊU
PHÒNG KHÁM BỊNH
234, RUE LAGRANDIÈRES — SAIGON
GIỜ COI MẠCH : Mai : từ 10 giờ đến 12 giờ
Chiều : từ 4 giờ đến 6 giờ

CLINIQUE DE SAIGON
DƯỠNG ĐƯỜNG SAIGON
Docteur LÊ - HƯNG - LONG
93 rue Pellerin Saigon

Tại dưỡng đường nầy có phòng khám bịnh riêng để tiếp thân chủ ban ngày có nhà hộ phòng để nuôi bịnh và bảo sanh sắp đặt theo kiểu kiểm thời. Mỗi phòng đều có giường ressort lề kiểu bureau lavabo bàn tắm hay là douche sạch sẽ kỹ càng khoát cao ráo mát mẻ và êm tịnh. Có phòng mổ xẻ vô độ khó, có chỗ riêng để thử máu, và kiểm các vi trùng đặc.
Cách đều đường rất kỹ lưỡng.—sự ăn uống đúng vệ sanh.
TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN
Những bịnh về ngũ tiện đàn ông cái thác bông nơi phong tình bẩn vẩn... Các bịnh đàn bà đau bàn đau huyết đau tử cung huyết bạch sưng tử cung con cái thai, đẻ khó hư thai vô sinh.
Docteur LÊ - HƯNG LONG
De la Faculté de Médecine de Paris
Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie
ancien élève de l'Institut Pasteur Paris

PHÒNG KHÁM BỊNH PHỤ - NỮ
Y khoa Bác sĩ Henriette BÙI - QUANG - CHIÊU
26 Rue Testard — đường Testard 26
(sau trường Bổn-quốc Lycée Chasseloup-Laubat) SAIGON
Chúng tôi lấy làm vui mà hay rằng bà Y-khoa Bác sĩ Henriette BÙI-QUANG-CHIÊU mới sắp đặt hoàn toàn một phòng khám bịnh cho phụ-nữ và sản sóc đàn bà sanh đẻ.
Có phòng sạch sẽ thanh tịnh khoát có đồ đồ vật liệu theo kiểm thời đúng với vệ sanh để cho bịnh, hoặc để cho đàn bà sanh đẻ.
Có bà bà và các cô điều dưỡng thiện nghệ giúp việc.
Bà Henriette Bùi bổn thân sẽ mổ thuốc mạng và ăn uống cho thân chủ. Quí bà có bịnh hoặc có thai hay lâu sanh sản, hoặc muốn hỏi điều chi cần xin cho hoặc không con nên đi ngay lại phòng khám bịnh của bà Henriette Bùi ở đường Testard số 26 sau trường Bổn-quốc (Lycée Chasseloup Laubat) Bà tánh tình sai vệ vật thiếp, sẽ tiếp đãi một cách tràn trọng.
Muốn rước đến nhà cũng đặng.
GIỜ COI MẠCH : Mai: 10 giờ rưỡi tới 12 giờ
Chiều : 2 giờ rưỡi tới 6 giờ

DOCTEUR NGUYỄN-VĂN-TIẾN
cố cấp bằng vệ sanh và vi-trùng-học
68, đường Chasseloup-Laubat — Saigon
Chuyên trị các chứng bịnh, nhứt là chữa bịnh người đa (đã có nhiều năm kinh nghiệm) như lác, ghẻ, ung-độc, thơ g tích v. v..., bịnh thuộc về máu (bịnh phong-tình, kèm huyết v. v...,) bịnh về đường tiểu tiện của đàn ông liệu các thứ, ông dái teo, mắt khí lực), của đàn bà (huyết trắng, kinh kỳ bất thường, tử cung v. v...)
Ngày thường đều có coi mạch và trị bịnh. Ngày chủ nhựt và ngày lễ nội buổi mơi thôi. Có đăng điện để trị bịnh.

ATELIER D'ARTS
313, Rue Lagrandière — SAIGON
Ameublement d'arts — Décoration intérieur — Peinture — Sculpture
Gravure sur bois, sur marbre, sur métaux.
Portrait vivant d'après modèle posé.
Tous travaux de publicité et d'affichage.
Dirigé par Hoàng-Anh
Peintre - décorateur diplômé.

Tiếp theo Trương Anh-Sáng Giáo-Lý

Chủ nghĩa cứu-khổ

(Tiếp theo trương tư)

Thế thì cái sức hành trường kia bẩm không phải là một cái kết quả hay của đạo Tâm kỹ.

Còn nói về mấy trăm cái thánh thất, thì bởi những thánh thất ấy nó ở vào tình trạng nào?

Hay là một số ít bị đóng cửa rêu phong cỏ mọc, vắng bóng người lui tới, còn một số thì tuy có đàn lễ nhưng cũng chỉ có một số ít người đến cúng lạy cầm chừng đó thôi.

Thêm chi có thánh thất chạy tiền nhan khói không kham mới đáng tội cho chớ.

Tôi nói thế không phải tôi quá ri bi quan đâu. Tôi chỉ lấy cái thực trạng ra nói để mà bể làm người mà thâu rõ được cái thức trạng thì mới mong tự mình tìm một con đường ăng rỏ để quốc cường tiền thủ được.

Chính chị em anh em trong đạo cũng vậy, nếu chị em anh em chịu khó tìm cho thấy rõ cái thực trạng của nền đạo bây giờ thì chắc chị em anh em cũng sẽ có cái cảm giác đau đớn buồn ủi như tôi vậy.

Nhưng tôi nói thế đã hết đâu.

Nếu cứ lấy cái đại cương mà nói thì tôi còn có thể nói thêm rằng:

« Trải qua trên mười năm nay cái kết quả của đạo Tam kỳ là sự chia sẻ nghịch lẫn nhau, sự cạnh tranh quyền tước và sự tin tưởng lầm lạc mà phải thất vọng hay tăng giá cái sân.

Những cái kết quả ấy không phải là những cái kết quả đau lớn đó ư?

Than ôi! Cái mục đích của đạo là sự « Cứu khổ » mà trải qua trên mười năm nay chúng ta chỉ thấy chác khổ mà thôi!

Những những cái kết quả đau đớn ấy nó vẫn là một sự hay, sự đáng tương lai của đạo cũng bu ha; cho anh em chị em chúng ta.

Nhờ những cái kết quả ấy mà một phần anh em chị em tỉnh gộ tự tìm tiếm một con đường ăng suốt mà bước tiến, nhờ những cái kết quả ấy mà một gây kia cái mục đích cao thượng của đạo Tam kỳ mới có rạng được.

Cứu khổ là thế nào?

Bây giờ chúng ta đã biết cái thực trạng cứu rồi, chúng ta còn phải liệu cầu « cứu khổ » là thế nào.

Nhiều người tưởng rằng muốn thoát khỏi chỉ lo tụng kinh cúng lạy cho đức độ ngày sau có lên chung được về nơi cực lạc mà không cần tài sanh chịu những sự khổ ở trần gian nữa.

Tưởng như thế lắm, chẳng chắc nào tưởng cả trên cây rồi trèo lên bắt cá vậy.

(Còn nữa)

HOÀNG MINH CHÂU

Y VIỆN ĐỐI VỚI NHÀ TU PHẬT

THEO LỜI ÔNG TRANG-QUANG-HƯNG TRÙ NGHỊ

Nương theo cửa Phật, hành Trung, tín, hiếu, đễ, lễ, nghĩa, đạo quanh ngày, mấy ông sư bà vẫn cứ lo tụng niệm kinh kệ.

Chiếu khuya lo việc công phu, tối lại thủ phận tham thiền nhập định. Ấy là giới hạnh của bực chơn tu. Còn hạng đồ thế thì chỉ ngồi mà mong đến làm trong hoặc cầu an tới rước. Một đêm rảm bấy cắt một đồng, mặc tình lăng lóc lối đường mà thôi tuc.

Ông sư như thế, còn bà vãi cũng chẳng khác nào, người ra mấy ghế tương hữ chan với bên cạnh bếp nấu, thì chẳng còn biết sự gì nữa.

Theo những sự làm giúp ích cho đời theo lối đạo chân bà phước của Gia Tô giáo thì ông thầy bà vãi Phật giáo chẳng có gì gọi là công quả.

Còn có người lại cho những việc như đi quyên tiền lập chùa, mở trường hương trước ký tôn chức Hòa thượng, yết ma, Giáo thọ văn vân... là công quả của người tu Phật.

Nói tóm lại, từ hình thức cho đến tinh thần phần đông các sải vãi đã nhận lầm cái mục đích của người tu Phật, nghĩ cũng thật đáng tiếc.

Đó là những lời của sư Trang-quang Hưng đã than thở với chúng tôi trong một cuộc hội-kiến vừa rồi.

Chúng tôi có hỏi thêm rằng: Thưa ngài, người vẫn chỉ những lời Phật dạy lý là người u. Mà người tu rồi đâu còn tranh đanh đoạt lợi. Từ sanh vì đạo vô tăng một mấy vì đời. Bỏ như thế rồi, nên từ ngày, ngài thành áp ra cái công ty làm thuốc tắc « Phật huệ » mà cung đại được phong ra, biết bao là nhà sư công kích.

Nhứt là họ thấy cái quảng áo của nhà thuốc Phật-huệ « Đăng ở « Đuốc - nhà - Nam » và « Việt-Nam » bộ càng công kích còn nữa.

Nghe chúng tôi hỏi, sư Trang-quang-Hưng lộ sắc buồn trả lời đường như bực tức. Thưa qui ngài, tôi đã bày tỏ ý kiến rằng: Thích ứ nhà Phật nơi gốc trời Nam nầy vẫn còn giữ bo bo những việc hủ lậu, tọ chi biết cạo đầu, ăn chay, niệm Phật mà gọi đó là tu. Chớ lạ nào có biết, nguồn gốc việc tu theo triết lý nhà Phật là đó cái phận sự mà ra. Từ sĩ, nông, công, thương cần phải tu. Cần bổn việc tu là Huệ Siêu tức nghạo bọng song chàng dẫn lòng giảo nói:

Bẩm bà bà, bà lớn nói như vậy thật là bà lớn không tương đánh dự chút chúc nào.

Nghe Huệ Siêu nói tới danh dự bà Quận như không bằng lòng Bà «xỉ» một tiếng thật kêu rồi gắt:

Danh dự! Danh dự! nghèo đói đắt mà còn chung danh dự! Đi lấy đồ cái đã ăn tiền mà còn chưa danh dự!

Huệ Siêu giận run chẳng không thể đâu được nữa; chàng ngồi ngay một bà Quận mà nói:

— Bẩm bà lớn, thật là bà lớn khinh rẻ chúng tôi quá. Sao bà lớn lại nói rằng nghèo là không ở danh dự và sao bà lớn lại phao rằng chúng tôi đó có bạc sẽ ăn tiền.

Bẩm bà lớn bà lớn là người quốc tác, đã lịch lãm chuyện đời, nên bà lớn nghĩ như vậy. Còn chúng tôi là đứa nghèo, chúng tôi nhỏ tuổi, việc đời chưa biết, mới đời chưa nếm, nên chúng tôi nghĩ: Cái danh dự của con người không phải nó ở trong chỗ liên bạc nhiều, quyền thế lớn, của nhà rộng, như nhiều người đã tưởng lầm đó đâu. Mà danh dự nó chỉ ở trong cái liêm sỉ, phẩm hạnh, lương tâm của từng người, bất cứ là người giàu sang nghèo, sang hèn. Có biết bao nhiêu người liên bạc thật nhiều, quyền thế thật lớn, của nhà thật rộng quanh năm chỉ biết ăn sung mặc sướng, thường ngày lên xuống tuốn tuốn không thiếu chi kẻ đua nhau mà bợ đỡ, đua nịnh họ, ca ngợi họ.

Vậy thì những người ấy có phải là những người có danh dự không?

Bẩm bà lớn, chúng xin trả lời bạn rằng: không. Tuyệt nhiều không.

Vì sao mà không?

(Còn nữa)

Ngài bảo: Thôi đi đâu con tay cũng được.

— Không nên.

— Hãy đến

Nguyễn-Hữu

Professeur

Nữa ngài muốn rõ: giàu, nghèo, công danh chẳng có, tật bịnh, vô chết, sống.

Ấy, coi 2 năm
Ấy, coi 10 năm
Ấy, coi 1-đi đời

NGUYỄN HỮU

Coi tay, coi tướng theo khoa [illegible]
19, đường Verdun Saigon

Ở Pháp mới về nhiều kiểu đẹp
Qui khách nếu khi cần đến giày xin mời lại hiệu VIỆT-THÀNH thì sẽ [illegible] Saigon 1 bis, rue Đỗ-hữu-Vị.

Trị bịnh huệ-liễu chỉ có thuốc
"THANH PHONG SƯU ĐỘC HUỜN" HIỆU
BẢO-NAM-ĐƯỜNG
THẬT HAY
32, Rue de la Palerie — CANTHO

Con người ta ở đời trong lúc thái bình phần nhiều thì chỉ mong sống lâu hoan lạc, chơi bời thái quá mà quên lối cả cái lai hại về sau.

Đến chừng ngã bịnh phong nhiều thì mới ăn năn nhưng than ôi... đã rất muộn. Bấy giờ thì nào ai là trí kỷ trí âm nào ai chung tình chung thủy. Bao nhiêu nhà đi ăn chỉ cần rọi dầu cái bình phong tình, tục gọi là huê-liễu thật rất nên độc địa. Nó là một chứng bịnh rất hiểm nghèo đã làm cho mình về ốm gầy thân hình tiều tụy. Nếu chẳng mau lo điều trị thì hư cả một đời. Để vậy còn hại đến con cháu đời sau là vì gần độc lưu truyền đến chẳng sanh con thì con ít khó nuôi, mà dầu có nuôi được thì cũng ốm gầy xanh xao, thân hình bạc nhược. Đừng trễ khám đàn chẳng nỗ chung thân hết còn mong đến điều tương lai hy vọng. Như rủi rồi kẻ làm cha trách sau sanh con vô phước mà gẫm ra lỗi lầm lại nơi ai?...

Than ôi... Đâu xanh có lại tình chi?... Cái nhân sanh kia vốn vô tội mà phận làm cha mẹ nào làm hại mất cả cái tương lai của kẻ thơ ngây. Huống chi cái tuổi xuân xanh của đứa trẻ kia là tuổi hy vọng chúa chang và nên hội phải đành thì trôi theo vòng nước.

Vậy lại bịnh huê-liễu nếu uống thuốc không tuyệt nọc thì dầu cho vạn kiếp thiên niên gốc độc vẫn ẩn trượn, rồi trong tông môn phải lần lần mà không có người truyền thọ. Than ôi... Có gì buồn cho bằng một cái gia đình bị bịnh huê-liễu di truyền, nào là con cái hình thể ốm nhom, nào là sự mặt xanh xao vàng vỏ.

Ấy vậy bịnh huê-liễu độc-địa vô cùng. Nếu ai rủi vương lấy bịnh nầy thì phải mau lo điều-trị, hầu tránh khỏi những cái tai hại như đã nói trên

NGUYÊN DO CĂN BỊNH HUÊ-LIỄU

Bịnh huê liễu khi mới phát ra thì hoặc lên sưng lỗ lói, dưới ống ngọc hành, hoặc lỗ xung quanh trên đầu dương-vật hành rất nhức đau. Lần lần sanh ra nóng lạnh, hoặc nổi ẩn khoét vô trong, hoặc sưng hai bên bọt hàng « kêu là bịnh hột-xoài ».

« Có khi nổi cục nhỏ nhỏ cùng mình lâu lâu bịnh gian mai. Bịnh nầy thường phát ra sau khi giao cấu không quá 3 tuần.

Bao đầu ngọc hành sanh ra mục nhỏ nhỏ lỗ lói. Sau khi mục ấy lần rồi lại sanh ra một thứ mục ở rất cùng mà không đau, cùng thời hai bên hông lại nổi lên hai mục hạch, như vậy rồi lần lần tự nhiên mà hết. Chớ đừng tưởng rằng như vậy là không sao, nếu để lâu thì sẽ trong độc nhập cả châu thân cách một tháng sắp lên thì cả mình nổi mục hồng hồng giống như ban ra. Bấy giờ lạy ch nước mỡ, thân thể ốm gầy sanh ra những bịnh nhức lê đau gân, mắt đỏ lòng đe nhức đầu, rụng tóc đau lưng lưng hoặc đau cuống họng, cùng là đa bụng lỗ lói ở ván vân.

Nếu không lo điều trị chừng một năm hay là hai năm nó phát lên nhiều chứng khác vàng thêm lại hại, như là; mấy chỗ lác lên sưng vù, sanh ra lình bệ rất nên ghê gớm. Có khi nó ăn vào mấy khớp xương rồi phát sớp hư lỗ nhỉ xương đầu và các xương khác do bị độc mà nào tiết ra, hoặc sanh ra chứng bịnh đau cái hay là đau bàn thân bất toại, nhức nhối thấy mình hoặc phát ra lỗ bại. Cùng là khó nổi trị lành.

Bởi vậy đây tôi cùng nghiên cứu bịnh nghiệm lâu năm, thì nghiệm đánh rành chế ra phương thuốc « Thanh-phong Sưu độc hoàn » nhứt thiết nên công hiệu. Xưa nay đã từng của biết bao nhiêu người. Ai ai cũng khen thuốc « Thanh phong Sưu độc hoàn » của nhà thuốc BẢO NAM-ĐƯỜNG là tuyệt diệu. Thuốc không công phạt mà chẳng hề tanh, đầu bịnh lâu năm cũng nên thì nào uống thì tuyệt nọc bịnh cũng khỏi hại về đường sanh đẻ và không khi nào định trở lại. Huờn thuốc nầy bài luận đón tăng tên bà đầu đăng cũ.

Vì chẳng nên đây có rất nhiều hiệu thuốc ra đời hiệu nào cũng có chỉ nước trừ hết tiêu đăng vuông cho có đông rất đủ đó nhưng chẳng qua là những tiêm kiếm để nhắc nhỏ bịnh nhân chớ thật sự, quí vị có đăng ấn thuốc rồi, mới biết thuốc nào hiệu nào là hay thì để rồi.

Chủ nhơn LÊ - VĂN - TRƯỢNG cẩn cáo
Nhà thuốc Bảo - Nam - Đường

GẦN CUỘC: Nam-vang số nhà 65 đường Delaporte. Saigon Chợ-lớn rẽ đến đường Paul Blanchy số nhà 207 lại Tân-định nơi lộ có bản lề số 81.
Các thứ thuốc BẢO-NAM ĐƯỜNG có bán là tại Nhựt Hoàn số 18, đường Amiral Courbet Saigon.

— Không. Tôi không dám nói [illegible] dinh dấp tiền bạc với ai. Dịch Hạp là thằng Siêu dinh dấp tiền bạc của con Lan, nên nó muốn [illegible] lỗi với chị và nó xin [illegible] chị cho nó trả số bạc đó [illegible] cho con Lan chớ?

Huệ Siêu nghe bà Kỳ nói mấy tiếng đó thì chàng ngồi sượng đỏ mặt. Chàng vừa muốn sửa lại cho đúng sự thật nhưng chưa kịp nói, thì bà Quận cười gằn rồi hỏi chàng:

— Thuở giờ qua không quen biết với em, còn con của qua nó là con gái; mà vì sao em lại đi mượn tiền của nó chi vậy.

Huệ Siêu bỗ thẹn quá, chẳng đáp:

Bẩm bà lớn, chẩu đâu có dám mượn của cô Hai. Bởi là cô Hai vì lòng bác nghĩa, thấy chẩu là cảnh khó nên muốn giúp chẩu, nhưng chẩu không dám nhận...

Bà Quận cười gằn một lần nữa, rồi bà chặn lại hỏi:

— Hão nghĩa, hão nghĩa; Nghĩa gì đâu mà hão. Mà tại sao em đã không chịu nhận, rồi em lấy còn thiếu tiền của con qua.

— Bẩm bà lớn, xin bà lớn cho nông nầy.

Bà lớn cho phép chẩu kể rõ hết đầu đuôi câu chuyện để bà ôn nghe đã.

Bà Quận đưa tay khoát khoát và nói:

— Thôi thôi. Em khỏi kể dong dài cho nhiều vì qua không có đủ ngày giờ nghe chuyện của em nói. Bây giờ qua như định hỏi em: Vậy chỉ em lấy tiền của con qua, từ trước tới sau bết thấy là bao nhiêu? Rồi bây giờ em trả lại đi cho qua ra đây là đủ rồi. Khỏi cần tới cả kể gì cho rộn chuyện.

Huệ-Siêu vừa mất cỡ, vừa tức giận, chàng cãi lại.

— Bẩm bà lớn, xin bà lớn phải vui lòng nghe chẩu kể rõ câu chuyện rồi đã, chớ bà lớn nói như vậy thì tội nghiệp cho chẩu quá. Chẩu nào dám lấy tiền của cô hai nhiều lần đâu! Chỉ vì vô ý nên chẩu thọ oan lỗ của cô bà chục đồng, chỉ có bà chục đồng.

Nếu bà lớn không tin lời chẩu nói, xin bà lớn chịu khó hỏi lại cô Hai thì bà lớn biết.

— Không! Qua không cần hỏi lại ai hết.

— Nếu bà lớn không tôi, mà bà lớn nói như vậy thì oan cho chẩu quá?

Bà Quận trợn Huệ-Siêu!

— Cha chả, oan lắm hay sao? Dụ dỗ con gái người ta đặng ăn tiền mà còn kêu oan nữa chớ?

— Bẩm bà lớn, bà lớn nói câu đó tôi ra bà lớn chưa chịu suy nghĩ kỹ giùm chẩu: Nếu chẩu là người làm việc như nhuốc tố, thì chẩu cho cô ý tìm bà lớn để chịu lỗi mà làm gì?

— Tìm đã lên mặt phải, để lên mặt người trong sạch chớ đã gì mà! Mà thôi, đừng nói dan cả gì nữa hết, tiền bạc đâu cứ đưa đủ ra đây.

TIỂU THUYẾT Đ.N.N. N-28

ĐỔI MỚI

của GABRIEL BÙI

TRẦN QUANG DƯƠNG

UỐNG SĂNG NHƯ UỐNG NƯỚC

Ngài không còn than phiền nữa, hãy gắn vào động-cơ ngài một cái máy (mazeart) thay sáng.

Máy này tốt, bền, sự tiện lợi vô cùng và tiết-kiệm trên 80 % chắc chắn.

Được cấp bằng hứng nhận sự phát minh của bộ Thương mãi và kỹ nghệ bên Pháp số 798 637

Hãy đến nơi đây:
J. TÔN-THỌ LỘC
133 Bd. de la Somme
SAIGON

Savon TRÁI THƠM nhứt tốt ít hao, không hư mục lại rẻ

Mme TRƯƠNG-VĂN-HUẤN
209, rue d'Espagne — SAIGON

Một lại: Chỉ nhung đủ màu
Nút áo kiểu và run fils

Quí vị giáo sư, quí học sanh cần Bổ dưỡng:
Bổ lao đệ nhứt
Sì lao bổ tạng hoàn

CHẤT SÂM NHUNG GIAO THỤC Y SANH TRƯỚC MINH Y GIÁM CHẾ

Sì-lao bổ tạng hoàn

Là: Thuốc lao quí ông quí vị giáo-sư, quí học sanh gặp ốm. Bổ tinh thần dưỡng trí não bổ phổi yếu, bổ thận hư, trị bạng thì cũng Di-tinh đau mỏi mắt v. v. Hoặc giả cả lớn nhỏ hay mệt, nam phụ lão ấu đều dùng hay cả.

Mỗi hộp 12 hoàn giá 1$00, 6 hộp giá 5$00

Có bán lẻ hoàn giao ngân. Mua dai xin trước kiểu chính hiệu gửi

Của nhà thuốc: TAO-NHƠN ĐƯỜNG

Phố lớn Hàng-ngang mười mấy nhà danh tiếng

Hiệu nào bán số nhà 295 Rue Marché Guéppe (Gia-định)

Thơ hoặc mandat xin đề M. TRƯƠNG MINH-Y

Directeur TAO-NHƠN-ĐƯỜNG — Guéppe Gia-định)

Nhà đại-lý: Nhơn-hoàng N° 15 Amiral Courbet Saigon, Hiệu Bình-Trí N° 15 Ohier Prom Penh, M. Đồng gốc Cho-Mới Saigon Mme Nguyễn-Điền chợ (Giadinh).

TAO-NHƠN-ĐƯỜNG — GÒ VẤP

NHÂN VIỆC HOÃN KỲ HẠNG LẠI 9 NĂM

LỄ NAM-GIAO NÊN GIỮ HAY NÊN BỎ ?

Lễ tế Nam giao vừa rồi chúng tôi không được hân hạnh đi Huế xem, chỉ được đọc bài tường thuật đăng trên các báo. Tuy mắt không được mục kích những cách hành lễ trịnh trọng, tâm trước oai nghi không được mục kích cái cảnh u uất bao trùm trong những hàng thông rậm ở Giao tan, không được nghe những khúc âm thanh, mỹ thanh, hy thanh, bựu thanh, khánh thanh v. v. của bọn võ sanh và văn sanh, nhưng cũng có thể tưởng tượng ra những cảnh ngày nga trên viên đàn phương đàn trong đêm tế Giao, cái vẻ lí kỳ cổ kính những bộ cổn, miện của các quan hành lễ, cùng là mọi sự phiền phí về cái lễ nghi ấy.

Ai cũng biết lễ Nam giao ở ta là tự các cổ triều bắt chước người Tàu từ mấy ngàn năm về trước, đến ngày nay thì chỉ còn một mình nước Đại cổ việt ta là bảo thủ cái lễ ấy mà thôi: Ba năm một lần không sao thiếu được.

Cái ác tổn nhỏ của người mình kể cũng vào tốc quan quân thế giới rồi. Ngay nước Tàu là nước khởi xướng ra lễ ấy mà đến nay cũng đã bỏ đi từ lâu, không còn tử được lễ quốc tế Nam giao ấy.

Kỳ tế Nam giao năm nay lại nhằm vào mùa Hội chợ và các cuộc tranh đấu quần quại về các vấn đề thiết ở Huế nên số người xem đông đến hàng vạn, trong số đó có người được xem mà lại đương nhiên người mà được xem lễ tập và xem đám rước đông vô cùng Hoàng thành Đại Trai cung. Tôi được tiếp xúc với nhiều người được xem lễ giao bỉ thấy cảm tưởng họ đối với cái cổ lễ này nhiều người ác đối kỉ ác. Có nhiều người nói với chúng tôi rằng lễ Nam giao năm nay là lễ cuối cùng. Triều đình từ nay về sau định bỏ tất cả lễ phiền phức đó đi.

Cái tin ấy cũng chưa có gì là đích xác, nhưng gần đây báo Trung An ở Huế và báo Patrie Annamite ở Hanoi đều có bài nói về việc nên bỏ thủ lễ Nam giao không nên bỏ.

Hai tờ báo ấy viện các lẽ sau:

1.) Lễ Nam giao năm đã tỉnh lắm không phải ít như trước vừa ba năm một lần, chỉ tốn mất độ 7, 8 ngàn đồng là cùng.

2.) Lễ Nam giao có từ hàng ngàn năm nay, có một cái lánh cảm tôn giáo rất thần bí và đối với dân chúng có một cái ý nghĩa đặc biệt nếu bỏ đi thì hại cho uanh thế của nền quân chủ và nhà vua. « Ông vua lấy đức vị là Thiên tử làm lễ Giao tế trời để cầu phước cho dân. Cho nên lễ Giao là cái điển lễ to nhứt lớn nhứt, trọng nhứt trong nước. »

3.) Lễ Nam giao rất đẹp, nên mỗi lần tế Giao lại hàng mấy ngàn người vào để xem hành lễ. Hội chợ Huế vừa rồi mà có kết quả đặt biệt và đông 10 ngàn người xem phần nhiều là nhờ lễ Nam Giao. Chỉ lễ Nam Giao một cái lễ quốc tế về tôn giáo ấy là một điều sai lầm lớn (grosse gaffe).

Nhất là báo Trung an thì đã viết một bài « Lạ luận » viện ra nào là mất « tư tưởng chung » nào là « sức cố kết », « tinh thần chung » tinh thần lập quốc v.v. đã biện thuyết về việc nên bỏ tổn lễ Nam giao.

Ở thế kỷ thứ hai mươi này, lại ở vào hoàn cảnh suy yếu của nước nhà mà có người vẫn lớn tiếng hô hào việc bảo tồn những cổ lễ Nam giao thì thực là một điều quái ở và khó hiểu. Ngày đức Bảo đại khi Ngài mới đi học về nước lên cầm quyền chánh Ngài cũng có ban bố một tạo dụ nên đình giảm cả các việc lễ lễ, bớt những lễ nghi phiền phức của các miếu điện của nhà vua. Đối với lễ Nam giao Ngài cũng quả quyết bỏ hẳn, nhưng cũng đã bớt nhiều nghi tiết cho giản tiện.

Nếu lễ Nam-Giao quả là có ích cho toàn quốc dân Nam việt thì không những là phí tổn 7, 8 ngàn như báo Patrie Annamite đã nói mà tốn nữa cũng không sai bỏ. Còn trái lại, chỉ là một cuộc tốn tiền và tiêu biểu cho óc mê tín của dân mình thì dầu tốn Lao hơn nữa cũng không nên giữ. Mấy tiền đó bỏ lại không dùng được việc khác ích lợi hơn hay sao.

Bỏ lễ Giao mà có hại cho thanh thế nền quân chủ ư? Điều đó thì ngày nay người nước ta ai đã trông rõ sự thật quyết không ai cũng tin là sự thật được. Còn nói nhà vua là trời để cầu phước cho dân! Thì lại là câu chuyện huyền thoại nên nói ở cái đời phong kiến mà không nên nói ở cái đời khoa học đã xương minh ấy.

Có thể bỏ lễ Nam-giao rất đẹp, rất là làm cho nhiều người phải về Huế xem.

Thì mục đích lễ Nam giao đặt ra có phải là cốt để làm trò lạ cho khách du lịch thỏa lòng hiếu kỳ đâu. Vua và quan một nước ra hành lễ có phải diễn trò cho thiên hạ xem đâu. Nếu chỉ có một mục đích để cho người xem thì lễ Nam-giao đã không là một lễ thiên liêng nữa.

Nói tóm lại về 50 năm, 100 năm về trước dân trí chưa khai nói thì lễ Nam giao còn là bổ ích thôi, chớ ngày nay là thời đại khoa học, nhân lực thắng thiên công, thì cái lễ Nam giao đối với người ta không còn có ý nghĩa thiêng liêng như trước nữa.

Vả chăng ở các nước quân chủ về thời đại cổ lỗ, hoặc bán khai, ông vua thường trị chuyên quyền về tất cả phương diện trong nước, vừa đóng đầu cả việc chánh trị vừa chủ trương về tôn giáo. Như về đời Lý, Trần, vua nước ta vừa cai trị dân vừa săn sóc cả việc tôn giáo của dân, việc lễ lễ ở nên xã tắc. Bây giờ dân, vua vừa là vị cố quyền nhất về chính trị, vừa là vị giáo chủ thay con dân lễ trở tất, lại giữ cả đến việc ở chứng việc chân chính lòng tin tưởng của dân.

Còn ngày nay thì về phương diện chánh trị và về tôn giáo ở nước nào cũng phân trí, tôn giáo đã có các giáo chủ, nhà vua không còn phải kiêm cả chức giáo cả như xưa. Ở cũng lẽ một cường cơ lâm giảm cái ý nghĩa trong việc tế giao vậy.

Xong lễ Nam giao vừa rồi, thì chúng tôi nhận được tin ở Huế gởi về nói rằng có lẽ từ nay về sau Triều đình định 9 năm mới làm lễ Nam giao một lần để bớt sự phiền phí và vừa giữ được cổ lễ.

Tin đó chưa rõ có đích xác không, nhưng chúng tôi có thể tin được, vì đức Bảo Đại là một vị vua trẻ, học lại ở nước Pháp đã lâu, chắc Ngài đã nghĩ đến những lẽ nên tinh giảm lễ nghi, mà Triều đình Huế ngày nay chắc cũng đồng một ý kiến ấy.

Vậy nói cho rộng ra thì lễ Giao theo lệ ba năm phải tế một lần, nay vì có thể hoãn được 9 năm mới tế một lần thì bỏ hẳn đi các cũng không có chi là hại. Bỏ là một việc mà những người trí thức ở nước ta các hãng sai là chẳng hoan nghênh đâu.

TRUNG BẮC TÂN VĂN

BỆNH SUYỄN

Nếu các bệnh Suyễn mà đã dùng nhiều thứ thuốc rồi kô công thấy công hiệu, cách không dứt bịnh, thì hãy uống ĐỒNG-PHỤNG HOÀN số 21 giá mỗi hộp 0$60 của nhà thuốc ĐẦU-RỒNG thì sẽ dứt bịnh và tuyệt căn.

Nhà thuốc ĐẦU - RỒNG

Tổng đại-lý: Nhà buôn NGUYỄN-THỊ KÍNH Saigon
Có gởi bán khắp Nam-kỳ và Cao-miên

QUẢNG - THÁI - HÒA
Tiệm thuốc Bắc
N° 60 Boulevard de la Somme, SAIGON

Bổn hiệu có bán đủ thứ thuốc bắc và có chế ra hai thứ thuốc rất thần hiệu

1° Huê-hiểu bạch trược hoàn. — Trị về bịnh đau lậu, bắt kỳ lâu mau.

2° Bổ phế dược trấp. — Trị bịnh ho lao, ho máu. Ai cũng đều công nhận là một thứ thuốc rất hiệu nghiệm.

Bổn đường có thầy thuốc Tàu Tăng-Tông (Canton) coi mạch ở tại tiệm.

CHỦ NHƠN KÍNH CÁO

Muốn cháo ý!
Mấy nhà có con nít nên nhớ đơn thuốc

CHÍ THÁNH BẢO MẠNG
— hiệu TÁY QUẠT —

trị bịnh con nít ho, rây ban là làm kinh, bổ tỳ vị, con nóng sanh lo lắng, khóc đêm nhiều ngày lên giản giác, giật chơn tay, lo chập ngủ hay giựt mình.

Uống vô thấy công hiệu lẹ làng, không quá 15 phút

— *Giá 1 đơn: 0p.20* —

THUẬN - THIÊN - ĐƯỜNG
84, Place Marché Bà chiểu — GIADINH

MÀU NHUỘM HIỆU
TEINTURE IDÉALE

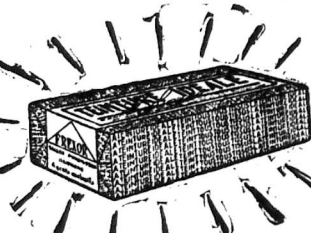

Tự mình nhuộm lấy những quần áo thì coi cũng như mới
Bền thiệt đậm — Màu thiệt tươi
Hãy nài mua cho đặng màu nhuộm hiệu TEINTURE IDÉALE *mà nhuộm đó*

Vủ-hiệp Lảo-bà

PHẠM TIẾU - CHI DỊCH

Bộ tiểu-thuyết nầy tiếp theo bộ « Hồi nhân Tâm-lễ » các anh hàng hoa kiểu trong bộ trước sẽ là những câu kinh ngạc chấn chỉ hay dưới quyền của một bà già. Bà già nầy hồn lãnh cao cường, nhập thần xuất quỉ thiết là một người võ-hiệp là lẹ.

Bộ Võ-hiệp Lão-Bà có lẽ là một bộ tiểu thuyết hay nhứt trong các bộ võ-hiệp của Tàu sẽ làm cho độc-giả được nhiều khoái trá.

Dịch giả cẩn chí

I

Trong ân ngọc anh hùng kết nghĩa,
Dâng cầu lo thơm tưởng ơi tình.

Nghiêm-Tú đã theo lời Phách-Cừ và các anh hùng tới huyện Lâu-Thành giết Đông Cao trộm vàng kho vụ bọn cho Tăng định-Triệu phải bị bạ Bi-Đăng trông thấy cả nhà của Nghiêm-Tú như vậy hung dữ tính ma biểu tiếm rồi, nên tối hôm ấy đem Nghiêm-Tú ra nhà thờ nguyc thần giả bộ dâm đạo việc đời rồi nói vòng quanh tới việc bí mật ấy.

Nghiêm-Tú vẫn biết thái độ quân tử của Bi-Đăng, nay thấy anh ta đặt vấn như vậy, định ý rằng dầu có nói hết ra cũng chẳng phương ai gỡ. Vậy chẳng tán nói bao ra tuổi quê quán, và khai tách bạch việc đi cứu Lâu-Đông giết Đông-Cao, hại Định-Triệu cho Bi Đăng nghe.

Bi Đăng nghe nói thất kinh, ngồi ngơ ngẩn giây lâu mà suy nghĩ:

— Ấy, lẽ ra người nầy là con của Trị điện tướng quân Nghiêm Nhược-Vân ở phủ Tuyên thiên huyện Uyển binh ư! Rồi rằng là cơ nhà tương vân tai xuất chúng mà vô ngăn cũng tính hung; nên chi mới làm rối những chuyện xuất quỉ nhập thần, siêu phàm xuất chúng. Ấy, Nay ở trong lao ngục mà ta được gặp người tri ân như vầy rồi là tam sanh hữu hạnh đây.

Nghĩ vậy Bi Đăng bèn đứng dậy, cung kính bước tới nói với Nghiêm Tú rằng:

—Tôi ngài là Nghiêm công tử đây ư? Tiểu tốt nầy có mắt không tròng, mong công tử rộng lòng tha thứ cho.

Nghiêm Tú lập lễ lại và nói:

— Xin Bi huynh chớ quá khiêm nhường. Tiểu đệ tôi giam cầm trong nầy, chớ nhơn huynh hậu đãi, ơn ấy chưa biết chi đền chỉ chờ ngày lộ diện xuất đầu sẽ trọn đa ngàm vành kết cỏ.

Nay tiểu đệ có một việc muốn hỏi nhơn huynh chẳng rõ nhơn huynh có vui lòng phúc đáp cho chăng?

— Công tử muốn hỏi điều chi.

— Tôi thấy cử chỉ của nhơn huynh vẻ là một bậc anh hùng bạc tuy, trong đám giang hồ hào kiệt chưa mấy kẻ đã bằng: thế mà sao nhơn huynh không tìm chốn lập thân lại cam chịu mai một tánh danh đã làm phận chim lồng cá chậu như vầy.

— Thưa công tử: Công tử chẳng rõ lòng tôi mà hỏi như thế công nghĩ.

Vậy tôi xin bày tỏ cho công-tử hải tường. Ở lời, ai là người chẳng muốn kiến lập công danh để cho sung-sướng tiến mình, vinh vang giòng họ. Bi-Đăng nầy cũng là người nên chí lòng tham công danh cũng vẫn có như ai. Song, chỉ vì hiện nay trong trào rất nhiều tôi gian kẻ nịnh, ý thế chuyên quyền, mua quan bán chức, bằm hại trung-lương, nên chí bam làm quan to tức là đưa mình vào chỗ chết vậy. Bi-Đăng nầy nghĩ như vậy nên lâu nay ẩn nhân núp chốn lao tù, cầu trách nhiệm nhỏ mà an thân, hơn là ra mặt mà bị hại.

Nghiêm Tú nghe mấy lời bỗng, cười lớn lên và nói rằng:

— Thế thì nhơn-huynh đã có chí rỡ gian cứu nước ư? Ấy rõ là hiệp ý đồng chí với tôi vậy.

Mai sau, chúng ta hà lại cùng có ngày giúp nước phò vua, trừ loàn diệt nịnh hay sao. À, Bi huynh tới lãnh chức ở đây được bao lâu rồi?

— Ô công tử ơi tôi việc nầy tôi mới có quá. Mà tôi, tưởng là ai chớ chú ý mình mà giấu điểm nhau làm gì. Trước kia tôi ở Sơn đông, làm cái nghề đi buôn không vốn giết người cướp của nhiều quá, quan quân lăng bắt nã lắm nên phải đành bỏ tầu giang hồ. Tôi tới đây bị đau một trận quá nặng, khi mạnh lại thì tiền bạc hết trơn phải vào đường rừng đón người giựt của.

Con người sa sẩy, họa tới có đôi, tôi giựt của chưa xong, thì có tên ban đầu ở huyện nầy là Dương Hảo đến bắt. Tôi vì đau mới mạnh nên cự không lại y, định cầu cho y cắt. Tưởng là y bắt tôi mà khép vào tội cướp của mà thôi sao? Y lại còn đổ cho tôi cái trộm bạc của nhà họ Tăng buộc phải thường bai trăm lượng mới khỏi. Sự oan đó là y chỉ còn có kêu trời chớ biết sao. Nhưng may cho tôi là đi đọc đường gặp Văn giải nguyên là Lam Hồng, người hồi tỉnh đó, rồi xét lẽ nhơn bạc cao tôi thường vào ân trộm nọ.

(Còn nữa)

Tiểu-thuyết của Đ.N.N.
— *Số 1* —

Trường Nữ-Công lớn hơn hết, chuyên dạy nhiều khoa Công-nghệ nữ-công, đã được Chánh phủ chứng nhận và được nhiều cấp-bằng thưởng hạng nơi các hội đấu xảo nữ-công.

Trường chọn nhiều cô-giáo chuyên môn dạy mỗi khoa thêu khéo lạ, may theo kim-thời, nhiều thứ bánh mứt và nấu nướng.

CẦN KIỆP.— Trước khi quí bà, quí cô muốn cho em học nữ-công hoàn-toàn, xin mời đến viếng trường THANH-VÂN CÔNG-NGHỆ (CHƯƠNG, 187 - 189 - 191-193 Boulevard Galliéni Saigon - Cho-an hoquan)

NGƯỜI TA ĐỒN

Năm nay có Phật ra đời cứu thế thiệt chăng?

Hỉ con Nhựt-Hoa lưu huyết đến Y-A chiến tranh, cuộc nào binh sẽ khắp cả hoàn cầu, hội Quốc liên nay mới mai nhóm... Mà người Annam mình lúc nầy lại phát hiện cái tin đồn năm Hợi nầy, có người nào đó chiêm bói sau nói hiện giờ đã có Phật ra đời cứu thế...

Ai có xem ngôi sao Đuốc-nhà-Nam tỏ rạng có quầng cho PHẬT-HUỆ TỂ-NHƠN ĐẠI DƯỢC-PHÒNG ra đời cứu mọi lẽ anh em nghèo có sức làm có thuốc uống trong lúc chẳng có tiền mua, ý ấp cho những người bịnh một phương thuốc hay dễ-dàng rẻ tiền, của nhà tu TRANG QUẢNG-HƯƠNG làm công phu bào chế những thu thuốc sau đây:

Vệ sanh thần tiên tán. Trị độc biệt bình Phong-tuyết.

Thiên kim thần dược tán. Chế điều kinh khoa, và Tự âm bổ bổ hoàn. Trị đờn bịt chứng, Bạch đới hạ và mua hạnh của đàn bà.

Khổ-sâm điều hoàn đàm: trị độc biệt bịnh ho lao.

Còn nhiều thứ thuốc, nhứt là thuốc bổ, xin sách thuốc cho không, xin kính có hai xu về cước phí.

2 thứ-lý các nơi... Nhà thuốc chánh tại chùa Tây-thiên ở Cholon mới Bình-Đông.

AI CŨNG CÔNG NHẬN

Dầu «Lợi-Tế»

HIỆU "CON NAI,

Là một thứ dầu mãn bá chứng bịnh, mùi thơm dịu không tanh nhãy hiệu có danh xưa nay ve vuốn, dầu nhiều giá rẻ, dùng trị nhức đầu, đau bụng, là mửa chóng mặt bần thần, no hơi nghẹt mũi tổm tắc chẳng luận bịnh coi thấy đều dùng hiệu nghiệm lắm ư!

Dầu Lợi Tế mới làm ra trong nhựy tháng nay mà đặng phổ thông quí người dùng và khen ngợi lắm, bán chạy rất nhiều bởi đường bền sức cám ơn.

Một chứng bịnh mà trẻ em thường có

Là bịnh ban trái, nóng nãi, da đỏ hầm hầm, nhỏng nhẻo tối ngày sang đêm, mất ngủ khóc, dái vàng nay khác nước, đứng dậy không nổi nên, hay cho uống

Thôi-nhiệt-Đơn nhân « CON NAI »

Trong vài ngày hết bịnh, chơi chơi như thường thuốc nay lắm, dùng rồi mới rõ, kiểu hiệu vô cùng, nay lắm.

CÒN NHỮ: Trẻ em có bịnh Cam-Tích, da vàng, mình ốm bụng lớn, đít teo, ăn nhiều mà gầy yếu, chỉ nghĩa trong bụng trẻ em có nhiều sán lãi tích tụ rủ hết vật bổ dưỡng của trẻ em vậy xin cho uống Cam tích Tân nhân Con Nai sẽ hết bịnh. Quí ngài có mua ba thứ thuốc trên đây xin nhớ nhìn kỹ Con Nai trở đầu lại, có cầu chứng của nhà thuốc.

QUẢNG-LỢI-ĐƯỜNG
ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
311, Rue Paul Blanchy
Tânđịnh-Saigon

Cho thuốc trái giống

Thường mỗi tới lúc mùa xuân, thì hay có bịnh lên trái giống là bịnh hay lây về hiểm nghèo, năm 1933 là năm bịnh trái rất thạnh hành; mà bổn hiệu cũng đã cứu được nhiều người qua khỏi. Vậy năm nay bổn hiệu cũng rao cho bà con được biết: Ai làm phải bịnh trái, thì hãy mau chạy đến mà xin thuốc trái bổn hiệu sẽ cho không ăn tiền, song phải đem về đến mà lấy, bằng không thì phải mua về và trả chút ít tiền thuốc tiêu hoặc thuốc ăn thôi.

Xin chớ bỏ qua

THIÊN SANH DƯỢC-PHÒNG
N° 3, Place Pigneau de Béhaine
SAIGON
(GẦN NHÀ THỜ ĐỨC CHÚA BÀI)

XÁO-ÍCH

75, rue de Paris — CHOLON

Bổn hiệu bán đủ heo quay con, gà quay, vịt quay, lấp-xưởng. Lảnh quay gà vịt và heo con heo lớn. Có bán vịt khô, đuối heo (Jambon) và lấp xưởng bên tàu mới gởi tại. Cũng có bán đồ xất thật bên tốt. Mời quí khách đến mua giúp, bổn hiệu rất thảm chiếu thanh tịnh.

Giá rẻ hơn các nơi.

Ai mua hàng "NHỰT" tốt rẻ
AU JAPON
AUX ÉTÉ VENDT AUSSI
DAINAN KOOIL

KINH TẾ VÀ THƯƠNG MAI

CÁC CUỘC ĐẤU GIÁ

A ADJUDICATION O. APPEL D'OFFRES C. CONCOURS

CÔNG VIỆC TẠM TÁC

A — 3 Avril 10 giờ. — Phòng Hội nghị dinh Đốc lý Saigon đấu giá lãnh làm nóc và đóng giầy cho viên-chức Âu-Tây sở Tuần-cảnh Địa-phương trong năm 1936. Thế-chưng tạm đã thiệt N$ và 000$ Do Địa-phương coi điều lệ.

A — 10 Avril 10 giờ — Phòng Hội nghị dinh Đốc lý Saigon đấu giá lãnh làm nóc và đóng giầy cho viên-chức Âu-Tây sở Tuần-cảnh Địa-phương trong năm 1936. Thế-chưng tạm đã thiệt 300$. Do Địa-phương coi điều lệ.

A — 31 Mars 3 giờ — Quan chánh sở sở Tạo Tác Namkỳ ở Saigon đấu giá cất lại nhà trường mà ở Cholon mới cất nhà cửa. Đăng giá 1.000$ 3. Thế chưng tạm đã thiệt 1.400 francs. Do sở Tạo-Tác Saigon coi điều lệ.

A — 31 Mars 4 giờ — Quan chánh sở sở Tạo Tác Namkỳ ở Saigon đấu giá làm lề đường và cống trong trường trung học Petrus Ký ở Chợ quán. Đăng giá 4.300$ 30. Thế chưng tạm đã thiệt 7 $ và 1.400 francs. Do sở Tạo Tác Saigon coi điều lệ.

A — 31 Mars 9 giờ — Tòa bố Thủ-dầu-một đấu giá cất lại bảo Bachiêu đăng Bình hòa xã. Đăng giá 9.416$25. Thế chưng tạm đã thiệt 150$ và 300$. Do Tòa Hộ Giađình và phòng ba dinh Hiệp lý Saigon coi điều lệ.

A — 31 Mars 9 giờ — Tòa bố Thủ-dầu-một lãnh cất cầu đúc bề dài 4 thước và 12 thước ở P.K. 60+406 và 52+200 ở con đường đại lộ số 8. Đăng giá 4.926$20. Thế chưng tạm đã thiệt 5 $ và 1.400f. Do tòa bố Thủdaumot và phòng ba dinh Hiệp lý Saigon coi điều lệ.

C—15 Avril. Dinh Đốc lý Pnompenh mở cuộc đấu giá kiểu nhà cất chung quanh chợ mới và phân ranh xây chung quanh chợ.

Do sở tạo tác Hanoi, Saigon, Pnompenh và phòng thương mãi Pnom Penh Saigon, Huế và Hanoi coi điều lệ.

C— 4 Juin 10 giờ—Sở dân phòng nhập điền số 22 đường Taberd Saigon mở cuộc thi chọn người lãnh cất đặt cần nước ở lãnh Tiếp nhựt và Tổng can số hội Socirang.

Thế chưng tạm 1000p thiệt 1150p giá công việc. Sơn nên sự phải gởi trước 30 ngày.

Do sở trên đây coi điều lệ.

A — 3 Avril 1936, 9 giờ — Phòng đấu giá tại dinh Hiệp lý Saigon đấu giá lại về việc n 16 cuốn sổ cầm nhà năm 1935. Đăng giá 800$. Thế-chưng tạm đã thiệt 20$ và 0.60f. Do phòng nhì dinh Hiệp-lý Saigon coi điều lệ.

CÁC VIỆC LẶT VẶT

O — 20 Mars 3 giờ Sở Thương-chánh Hanoi đấu giá bán 200.000 bao gai mới và 20.000 kilos giấy gai. Do sở Thương-chánh Hanoi, Haiphong và Saigon (phòng bán) coi điều lệ.

O — 31 Avril 10 giờ. — Sở Tạo-tác Vientiane đấu giá chỗ chuyên và đặt ống nước cáng các đồ phụ tùng để lấy nước cho thành-phố Vientiane. Do sở Tạo-tác Hanoi, Saigon và Vientiane coi điều lệ.

O — 21 Avril 10 giờ. — Sở Tạo-tác Vientiane đấu giá chỗ chuyên và rắp 2 cái bơm nước 30 mã lực cáng các đồ phụ tùng để lấy nước cho thành phố Vientiane.

Do sở Tạo tác Hanoi, Saigon và Vientiane coi điều lệ.

O — 22 Avril 5 giờ — sở Thương-chánh Hanoi phòng ba đấu giá vàn nhiều xe hơi cho sở.

Do phòng kế toán sở Thương chánh Hanoi Saigon Haiphong Tourane và Tonkinh coi điều lệ.

O — 31 Mars. Quan Tổng các đạo Hàng không Đông-Pháp số 10, đường Marécha Joffre Hanoi đấu giá bán 16 dây đã chụp hình cho các đạo Hàng không Đông Pháp. Do phòng thương mãi Saigon và sở máy Bạy Bienhoa coi điều lệ.

A — 31 Mars 10 giờ — Tòa Bố Rachgiá đấu giá bán đã chỗ 10 chỗ: 6.719 mcq đá sỏi và 1.29 mc. đá Cầu đất, gạch, lấm, bồn phân, tăng để trải lót đã bỏ các cơ-trường địa hạt số 40 và 46.

Đăng giá	Thế chưng Tạm thiệt
1er ... 5.285$21	80$ 1.70
2e ... 4.8 0.43	82 1.640
3e ... 4.977.20	83 1.660
4e ... 5.600.80	93 1.880

Do sở Tạo Tác Rachgiá và phòng ba dinh Hiệp lý Saigon coi điều lệ.

NHÀ IN VÀ SÁCH VỞ

O — 27 Mars 9 giờ —Trường Bổn quốc Chasseloup Laubat Saigon đấu giá bán cho trường nầy, trong năm 1936 1.706 cuốn sách học và 10 cái bẩn đồ treo tường đã cũ đăng giá chưng 27.40$f. Thế chưng tạm 20$ thiệt 600$. Do trường nầy và phòng ba sở Học « chánh Đông - Pháp » Hanoi coi điều lệ.

TIN TAU

Ở Saigon đi		Ở đâu về tới Saigon	
PHAP		PHAP	
Président Doumer	29 Mars	Le Maréchal Joffre	30 Mars
André Lebon	15 Avril	Daily	18 Avril
Le Cap Padaran	1er Avril	Aramis	10 Avril
L'Ango	5 Avril	TRUNG-BAC	
TRUNG-BẮC		Le Claude Chappe	28 Mars
Claude Chappé	31 Mars	Le Cap Padaran	28 Mars
Vur Vollenhoven	18 Mars	L'Ango	
Cap Varella	13 Avril	TAU VÀ NHỰT	
TAU VA NHỰT		Le Président Doumer	Mars
Maréchal Joffre	1er Avril	SINGAPORE	
SINGAPORE		G. G. Merlin	2 Avril
Albert Sarrout	29 Mars		

Giá thổ sản Cholon

NGÀY 26 MARS 1936

LỨA

(Mỗi tạ 68 kilos)

Voong	1.67
Bentre-Berri	1.62
Bentre	1.77
Hytho-Tânan	1.77
Cai-Lay	1.75
Cái Bè	1.75
Vinhlong	1.75
Ba-Rê	1.76
Can-Chan	1.76
Cang-Long	1.77
Travinh	1.76
Baitrac	1.77
Bastien	1.7
Rachgia	1.7
Phuoc-Long	1.75

Quao	1.72
Thường	1.72
Thu Vat	1.72
Longxuyên	1.73
Chaudoc-Blanc	1.68
— Rouge	1.5
Bassac	1.80
Vinhtre-Blanc	1.70
— Rouge	1.5

CÁ-MÈ

Samnambu	1.7
Gisans	1.7
[illegible]	
Pradéj Rouge	1.6

Gạo

(Mỗi tạ 100 kilo)

Gạo N° 1	25 f.	2.60
Gạo N. 2	40 f.	2.50
Tấm	1-2	2.15
Tấm	3	1.96
Cám trắng		0.85
Cám lức		0.30
Bao lúa		14.00
Bao gạo		18.00

Bắp và Đưa

Bắp đỏ	từ 8.30
Đưa khô	từ 8.70 tới 8.90

Cao-su

Paris mỗi kilô	5 f. 90
Singapore	9 d 1/4
Londres	7 d 7/16

Giá 100 bạc ta đổi ra tiền ngoại quốc

Tiền HongKong	200 $ 3/4
Tiền Thượng-hải	218 $ 3/4
Tiền Nhựt-bổn	227 $
Tiền Singapore	113 $

Giá đồng bạc cũ

0 $ 49 3/4

Thuốc -:- Phong-Tình -:- hiệu ÔNG-TIÊN

ĐÂN LÀM CAM-ĐOAN

Nhơn tiện-tử cối khi sang độc dương mai đau lậu quá ngán đường hàm đăng thuốc rất tàn mạn mạnh mẽ lại hai cả đều có sanh. Những thuốc ấy có chất độc uống không đúng, thơn nếu lỗ nhau thì sưng răng sưng nướu, cần nuốt vào theo bao tử rồi thì gì mà công phạt bịnh nhơn đã đau rồi thì mạnh liền nhưng lí lâu trở lại vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Bỉ thước hòaqua tâm công chuyên mất dần cho mạnh thì nào cũng trở lại ở đó là bịnh tái nữa, hành hiện nhơn nóng nóng lạnh lạnh tay chưn nhức mỏi đau xương đồng đau thắt ngang lưng đau rang nơi ngực, đường đau bên đường tiểu có chất mủ cáng lâm nhiều sợi chỉ hoặc muốn là lối ở đầu lên ít. Lâu ngày hai cho tánh mạng mòng khô cho thể sau. Đông-hoa ai đau nhiều nhiều chứng bịnh trên đây mới phải dùng là đau đau ... hoặc hay như thế mấy đồng thuốc.

CÔNG-DỘC BÁ ỨNG HOÀN

CÓ HIỆU THUỐC ÔNG TIÊN

rang là ngũ sẽ thấy rõ lại trước đăng lái gốc độc ra đời tuyệt khỏi trở cùng không hai sanh dục. Phòng hành bịnh nhơn. Cam-đoan trăm ngàn người không sai suất. Mua hai $50 uống 5 ngày.

Có bán tại các nơi. Đại lý thuốc ÔNG-TIÊN: Lãnh hoá giao ngân ở.

Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Annam Đ... Phong
Rue Paul Blanchy prolongée
PHNOM PENH — SAIGON

XỨ MÔNG-CỔ ĐỨNG GIỮA TRƯỜNG TRANH ĐẤU NHỰT - NGA

(Tiếp theo và hết)

Nhựt bổn lại định kế phân công, lấy bất đắc dĩ đến Mông Cổ, rồi đánh Tây ba lợi ở, cướp luôn đường xe lửa ở đó, làm cho nước Nga hết đường lui tới.

Nhựt bổn lâm le muốn lấy Ngoại-Mông cổ, chỉ vì con đường xe lửa xuyên Nga sắp đặt qui mô sau, có đường xe lửa nầy chắc tiệt quá chắc chắn, làm cho người Nhựt cảm tức quá chừng.

Nước Nga đã đắp xong con đường xe lửa Thổ nhĩ kỳ Á Châu (Turque D'Asie) và Tây bá lợi á rồi, còn ở Altichi-mộc-lan là nơi tiếp giáp với Tàu, thì người Tàu mới đắp được con đường đọc từ Bắc bình qua Hàn khẩu cho Liên Quảng châu mà chặng đường Quảng châu cũng chưa đắp xong là khác. Từ con đường đọc ra ngoài, sớm muộn gì đây còn phải đắp thêm con đường ngang từ Chuẩn-cát nhi cho đến thượng lưu sông Hoàng hà ấy.

Con đường nầy bắt đầu đắp ở A-tích-mộc-lan trước hết tự, lấy A tích mộc lan sẽ là cái thành phố giao thông rất lớn của cả châu. Nếu một mai Nga Tàu hiệp tác xong con đường xe lửa ấy thì bao nhiêu hành khách từ Âu-Châu đi qua nước Tàu trước kia phải đi đường Thánh Cảnh nhĩ tân qua bắc cảng Hải-sâm-uy, thì nước kia sẽ bỏ đi mất hẳn. Vì đường từ Bắc Kinh, Lô-tân, Tô-nhĩ-Kỳ Á châu bay là trong bộ Tây bá lợi á được dễ dàng tiện lợi hơn. Hãy giờ con đường xe lửa Mãn châu của Nhựt bổn chắc hẳn chẳng có người tàu ngồi ngang đến nữa.

Chánh-phủ Sô Việt đã định đắp một con đường xe lửa đi suốt khỏi được đấy.

Ngoại mông, cho nên ngày 20 tháng 9 năm 1925 đã lập tức hiệp đồng với Chánh phủ Mông-Cổ sẽ bắt đầu từ Xiên thập cho đến Khô-Luân, lại có chừa ra một đái đất tài 66 dặm để làm khu vực hộ vệ đường xe lửa về sau, có đường xe lửa nầy chắc tiệt kéo dài cho đến thượng giới kẻ đầu nước Tàu mới hết.

Còn bắt rả Qua Biên, (Désert de Gobi) xưa nay ai cũng cho là một sa mạc đất hoang bỏ đi, song xét cho kỹ thì có không phải toàn đất hoang cả. Vì ở phía Qua-biên, hễ đến mùa mưa, cây cỏ xanh tươi tốt là một nơi mục trường để cho ăn nuôi súc vật cho nhà Chánh phủ Ngoại Mông đã kiến kế đem dẫn ấy gần suốt Nội Mông rồi.

Xã hội Ngoại-mông thay đổi mà các mặt cũng như thế. Các nơi đây đều đã thấy chân Lạt Ma sắp phải tiêu đi, mà dân kẻ mình ngày đổi tăng thêm lên, lẽ ấy nhiên họ phải mở rộng chuồng giới mới được.

Trong lúc xứ Mông cổ thật là người trường trung đến, ... [illegible] ... trong như ... [illegible] ... xe lửa quan trọng như ... [illegible] ... quyết để ... [illegible] ... xứ ... [illegible] ... nhỏ ... [illegible] ... Á châu ... [illegible] ... Cổ vậy đó cho ... [illegible] ... nhiên, chẳng nay thì mai, nó trở nên nội chỉ không có để tương ... [illegible] ... hai nước Nga Nhựt, không sao tránh khỏi được đấy.

My nho'n-viên MADELEINE

46 Đại-lộ BONARD — SAIGON

Sửa Sắc đẹp đánh thức thần sắc bàn sự bàn chơn, tâm bằng chất paraffine Rước về nhà cung được

NƯỚC HOA PHẤN SÁP HƯƠNG HOA HẠNG

Có bằng-cấp Mỹ nhơn viện KLEMA — 26 Place Vendome, PARI

Thơ qu... [illegible]

Tôi lấy làm hân ... [illegible] ... Mỹ-nhơn viện ... [illegible] ... nhà cửa lại trong hoàng rất ... [illegible] ... tôi cũng sửa sắc ... [illegible] ... giúp tôi dưới quí ngài ... [illegible]

Có cho sắp đặt riêng ... [illegible] ... bằng cách đánh thế thật và tẩm chất paraffine.

Xin gởi bao qui cô chiếu cố đến viếng Mỹ-nhơn - viện thì lôi rất hoan nghênh.

Nay kính

MADELEINE SỬI

Muốn hỏi thăm đều chi xin gởi theo con tem để trả lời

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

PHẠM - VĂN - BÃO

116, Rue d'Espagne et 5, Rue Carabelli Saigon

Mới lại: Đủ đồ phụ tùng, nhiều sường xe đua, có ốc dầu khác hiệu, và

ALCYON

MÀU SƠN LẠ!
KIỂU MỚI LẠ!
TỐT HƠN HẾT!

Bán rẻ hơn các nơi

Có thợ chuyên môn sửa và sơn thật khéo

Quí ông gởi thư hỏi giá hoặc hốt xin catalogue, xin vui lòng gởi cò để trả lời.

SAVON VIÊT-NAM

TỐT HƠN HẾT

NHÀ CHẾ TẠO
TRƯƠNG - VĂN - BEN
40 Quai du Cambodge
CHOLON
Téléphone L.[illegible]

ÁNH SÁNG GIÁO LÝ

KÍNH TẶNG THANH NIÊN

Đạo làm người

của PHAN-SÀO-NAM

(*Tiếp theo*)

Tu chữ « Cần »

Ở trời đất đức nên tứ khí, dầu gái trai ai nấy cũng thông minh; Loài người ta vạn vật chi linh, sao người giỏi mà mình thì hèn mạt.

Mắt hay thấy, tai hay nghe, chơn tay hay chuyển bát, ốc thiêng càng linh hoạt hơn ai;

Của nhờ đất mà nâng, tháng nhờ trời, ngày đêm 24 giờ dồi dặc;

Nếu siêng thì việc gì làm chẳng được, chẳng đui quê, chẳng câm điếc bà thua ai.

Tội tình cho một môn người, tham chơi tham khoẻ ngồi hoài ăn không.

Sĩ chẳng Sĩ, nông chẳng nông công chẳng công, thương chẳng thương, lực đã biếng mà tâm càng ở nhẽ.

Hèn chi như thả lại lười như thế; áo với cơm mặc tế ăn tai.

Ai hay ai dở mặc ai, ăn rồi ngủ nằm bao hoài cả ngày.

Cũng có kẻ phước trời lộc nước, lại ca, nhạc, lửu bác kiếp phong lưu, nước nhà nghiêng vào phách với châu, điền địa đổ vào xe với lọ.

Nào cuộc rượu đốc tan có nghiệp tổ, mấy lần bài phỗng sạch của cha ông, chôn mình vào mà chơi rong vì chưng lười biếng nên không học nghề.

Còn châu hôi. Xin nghe ta nhắn, lời xưa rằng: «Cần tắc công». Nhác thì chẳng việc gì xong, siêng thôi muốn việc ở trong tay mình. Siêng gieo cấy ruộng Tỉnh lớp lớp, bể bao nhiêu sâu ta lấp cũng đầng. Siêng đon đả; siêng đốt rừng, núi Ngu-Công đó dễ dường dẫy đời. Siêng thời việc trời trời làm được, nhác thôi công gánh nước chẳng xong; người đâu phải kỷ sinh trùng, có ăn có mặc bà không có lâm. «Cần» với «Hoạn» thành phàm chia lối công bởi sống mà lội bơi lưỡi.

Con ta ơi. Châu ta ơi, thương cha tiếc mẹ mở người chữ «Cần», Có thân thôi phải lập thân.

(*Còn nữa*)

Chủ nghĩa cứu-khổ

Từ ngày đạo Tam - kỳ lập ra đến nay, chẳng anh em chị em cũng thường nghe hai tiếng « cứu khổ ».

Phải một đấng thánh nhơn hiểu triết đứng ra xướng lập một tôn giáo hay một đạo phái nào cũng chỉ có một mục đích giống nhau là cứu khổ cho quần sanh.

Chính cái mục đích của đạo Tam-kỳ cũng không ở ngoài hai chữ « cứu khổ ».

« Cứu khổ ». Hai tiếng ấy ai cũng nghe đến, ai cũng có thể nói được, nhưng thử hỏi trong anh em chị em trong đạo, trải qua trên mười năm nay, cái mục đích « cứu khổ » đã được thiệt hành chưa.

Tôi xin mạnh bạo thưa rằng chưa.

Muốn biết câu nói ấy có quá đáng hay không, xin anh em chị em lấy bình tâm mà xem xét thử trong khoảng mười năm dài đằng đẵng kia, đạo Tam kỳ đã có những cái kết quả gì.

Những cái kết quả đau đớn

Chỉ trong khoảng mười năm mà đạo Tam kỳ đã được mấy triệu tín đồ và tạo lập được mấy trăm cái thánh thất. Những cái đó là cái kết quả đáng mừng chăng.

Tôi cũng xin thưa « không » nữa.

Tôi vẫn nhìn nhận rằng cái sức bành trướng của đạo Tam kỳ vẫn mạnh lẽ thật, nhưng tôi tự ngẫm nghĩ mà sợ cho cậu « bạo phát bạo tàn » nó sẽ đưa đến cho anh em chị em trông thấy.

Đã đành rằng trong đạo Tam kỳ ngày nay có đến mấy triệu tín đồ nhưng thử hỏi tính trang của số đông tín đồ ấy ra sao.

Số tín đồ ấy chẳng khác chi một nắm cát vãi rời rạc trên bãi biển, một luồng gió mạnh có thể lôi cuốn đi được, chỗ nào phải cái lực lượng ấy cái khóm người tính tán gì đâu.

Khôn nỗi! Trong số tín đồ đó bôm nay đã chia mảnh rẽ mún rẽ nhiều lắm đó một phần thì lâu ngày thua buồn mà giải đổi bết việc đạo đức, một phần thì theo phe nầy Phái nọ để cho thất tôn, tôn của có kẻ còn tán gia bạ sản mà không thấy kết quả gì rồi, phải ôm mối thất vọng đau đớn ở quả tim của một phần nữa thì chỉ vì có cái vọng tưởng xa vời chẳng khác gì hạng người bị không hoảng linh thần không có một ngày may lý trí gì nữa.

Đó cái tình trạng của số tín đồ trong đạo tam kỳ ngày nay là như thế, đúng ở trong hay đứng tôn giáo cũng không bao giờ gọi tới danh từ ấy nữa. Còn như Đạo mà cũng cho là « tính thần cai quản vạn vật » mới là lạ nữa. Đạo nghĩa là đường, theo nghĩa rõng thế gian mà nói thì như: Thiên đạo, nhơn đạo, quỉ đạo, súc sanh đạo; lại Đạo nghĩa là bổn phận, như đạo vua tôi, đạo cha con, đạo vợ chồng.

Còn theo pháp xuất thế mà nói thì Đạo nghĩa là đường giải thoát, mà con đường ấy là ở trong tâm, nếu tâm biết tìm theo đường quang minh sáng suốt thì gọi là chánh đạo; còn tâm mê tà kiếu, tìm những đều phi lý thì gọi là tà đạo. Cho nên tâm tức là đạo, đạo tức là tâm, ngoài tâm không đạo, mà ngoài đạo không tâm, một thể linh tri, biến cùng pháp giới, ta có thể cho « đấng cai quản vạn vật » ấy là đạo được ư?

Lại nói: « Mỗi người tùy tính khí và sự kinh nghiệm của mình phải định thể nào mình phải chiêm nghiệm đến tính thần cai quản hết vạn vật.

Xem thế đủ rõ cái mà nhà cho là chơn lý nguyên bản ấy thiệt là mơ màng, vì một giáo lý nào không có vị giáo chủ dẫn đường, chỉ tùy theo tính khí và sự kinh nghiệm của mỗi người phải định và chiêm nghiệm, mà cái tính khí và sự kinh nghiệm ấy là vọng tâm, nếu lấy vọng tâm mà bước đặt lý viễn vọng thì sao có thể gọi rằng chơn lý nguyên bản, có phải là mơ hồ lắm không? Bà vậy lại cho rằng tính thần cai quản hết vạn vật, ấy rõ là một thuyết ý lại thần quyền cổ đồng cổ nói nữa.

Lại nói: «Cũng ta là linh hồn bất tử Sự toàn thiện của trời biện ở trong chúng ta bằng nhau bất, vì cũng ta sống hoạt động và chia tính thần với ngài». Nói rằng chúng ta là linh hồn bất tử vẫn phải, vì nó lần ẩn ẩn bất xác tử đại trong đó ấy rồi thấu tức (hồ) phải tùy theo nghiệp duyên đã tạo mà chiếu cảm lấy quả báo, quay lộn trong ba cõi sáu đường.— Duy nói sự toàn thiện của Trời biện có trong chúng ta bằng nhau hết, ấy thiệt là lờ mờ; nếu quả có vậy sao Trời không khiến cho sanh ra bằng nhau.

Lại có kẻ rằng người ngu kẻ hiền người đữ, kẻ sang người hèn, kẻ giàu người nghèo nhà ảnh nết và hoàn cảnh ấy đã có từ khi mới sanh? Bởi đến nỗi nhơn loại ác ác và giai cấp bất bình kẻ nên phải tùy theo tính thần bác ái và nhơn loại đồng đẳng! — Lại nói: « Vì chưng ta sống, hoạt động và chân tính thần với Ngài » nếu quả tăng như vậy thì có lẽ nhơn loại đang toàn thiện toàn mỹ và cực kỳ sung sướng có đâu phải chịu đủ mọi đều khổ sở tương tàn như ngày nay! Ấy có phải là ức đoán hay không?

Lại nói: « Sự sanh để giống như sự đi vào một cái trại, một cái xưởng hay là một cái phòng thí nghiệm; ở đó chúng ta làm việc để tập mỗi lần lần cái tâm tánh của ta, cái trí năng của ta. Nếu nói như vậy thì chẳng là trái với cái lý nghiệp nhơn báo quả làm ư? Xin nói đồng thời hai đứa trẻ mới sanh, đứa thì sanh vào nhà vua chúa đang nưởng tiên sự sung sướng, còn đứa lại sanh nhằm nhà ăn mày lọt lòng đã chưa bú lanh. Hoặc giả đứa cầy khi mới sanh đã thấy thông minh tài hoa, đứa kia lại ngu độn tối tăm. Vậy có phải là do chỗ tạo nhơn của chúng nó đời trước chẳng đồng hay không?

Lại cũ gì hai đứa trẻ, mà đứa nầy lớn lên ăn ở phước đức hiền lành, đứa kia lại tàn nhẫn hung ác, vậy có phải là chỗ tạo nghiệp đời nay của chúng nó không giống hay không? Nếu sự hưởng quả không đồng và chỗ tạo nhơn không giống như vậy thì đủ biết rằng sanh ra là vì nghiệp lực nó trì, thọ quả ngày nay tạo nhơn đời trước, còn tạo nhơn ngày nay thì thọ quả đời sau, chớ không phải sanh ra để tập làm việc cho mỗi lần tâm tánh tài năng; đâu sự lập làm việc hay không tập làm việc là do tâm có biết tiến đâu hướng thiên hay không mà thôi.

Chớ cho rằng toàn nỗ lần tâm tánh là không lý, vì thiếu chi người rõ ràng tạo ác nghiệp tới lâm tánh là thêm ám muội hơn, khi lâm chung phải đọa vào ác đạo chịu không động lắm người là không ít vậy.

Lại nói: « Không thể triết nghiệm [illegible] ta [illegible] của [illegible] mà kiếp được. Vì thế sanh đi sanh lại nhiều lần, ta vào cõi đời, ta sanh ra ta lớn lên ta hoạt động, làm xong công việc, ta trở về. Sự trở về tức là sự chết!»

Than ôi! ngu [illegible] luận [illegible] sanh là [illegible] nên học đạo chơn thường, tìm phương giải thoát kẻ mê lầc cho sanh tử luân hồi là vui, lại đi lôn lại đăng bao cho thành tài, sự mê lầm ấy chẳng khác nào [illegible] đưa bóng đèn, người có đăng [illegible] xô hay không?

« Trừ hồi có ai nên đứa trẻ mới sanh ra đã chết, [illegible] sống được một hai tuổi rồi chết, nếu có thấy chúng nó lớn lên, hoạt động, và làm xong việc gì đâu? Lại có nhiều người lớn lên, do phước báo trước đăng giàu sang sung sướng, muốn sống hoài sang hưởng nào có muốn chết

Nhưng lúc vô thường tới có thể gì tránh khỏi đăng đâu, có người thì bởi tội báo trước nên đói rách lang thang, hoặc vì hoàn cảnh khuẩn bức muốn liều mình chết không muốn sống, nhưng nghiệp quả hữu hạn không thể trốn đời, vậy thì ta có hỏi nói: « muốn sanh đi sanh lại, sanh ra, lớn lên, hoạt động, làm xong công việc rồi trở về » được ư? Vậy đủ biết đường sanh tử là do tạo nghiệp nhơn rồi mang báo quả, lúc sanh bị nghiệp lực dắc đi lúc tử bị nghiệp lực trì, chớ không phải tự mình muốn sanh đi sanh lại đăng học hỏi đâu.

Vì cũng đường sanh tử ấy chẳng phải chỉ trong vòng nhơn loại mà thôi, thì ta tức là [illegible] thiện nghiệp ác, khi lên [illegible] trời, khi làm người, khi ăn [illegible], khi đọa vào ác đạo là địa ngục Ngạ quỉ, súc sanh là khác nữa.

Lại nói « Sau khi nghỉ ngơi một lúc ở cảnh cực lạc (Thiên-đường), lúc hết được thiệt hiện những sự vui vẻ mà ta đã [illegible] nhưng chưa [illegible], rồi ta trở tái sinh lại thanh tao hoặc, mảnh nhơn, khôn ngoan sơn, lầu mà mang thêm nữa, để trở nên cao thượng hơn nữa về tư tưởng tinh tâm và hành vi. Ấy là luật «Luân hồi».

(*Còn nữa*)

Độc - giả đi n đàn

PHÊ BÌNH BÀI DIỄN VĂN THỨ HAI CỦA ÔNG JINARAJADASA

Xét ở bài diễn văn thứ hai của ông Jinarajadasa, nói về «Thông thiên học và Tinh bác ái» cũng đủ cho tín đồ Phật giáo hiểu mục đích của ông qua Namky ta ra sao rồi, đáng lẽ không nên biện bác làm chi cho nhàm tai độc giả. Song le vì sự nhận lầm của đa số tín đồ, nên bất đắc dĩ phải phê bình thêm bài diễn văn ấy, mong rằng giúp ích thêm về sự nghiên cứu giáo lý cho các đạo hữu, chớ kỷ giả không phải có tánh hào biện.

Về vấn đề Bác ái, ông Jinarajadasa luận về tình bình xã hội quốc tế v.v. để bỏ bào cho nhơn quí lương ái [illegible] thế giới đại đồng, những lý thuyết ấy lâu nay các Triết lý học, xã hội học cũng đã nhiều phen bàn tới, nhưng đối với thời tại kim học phát đạt, vật chất bành trướng, tuồng như [illegible] tâm lân kém đạo đức, nên thuyết bá ái rất [illegible] chỉ ở trong lý tưởng.

Nay ông vì sự thống kê của [illegible] loại mà truyền bá thêm, uy tư tưởng không có gì mới mẻ hơn nhưng lòng ưu thời mẫn thế ấy công đáng khâm phục.

Chỉ như đề «Thông thiên học» ấy là lý luận về tính thần, tất nhiên có quan hệ đến vấn đề tôn giáo, mà tôn giáo ấy lâu nay nhiều người nhận lầm là Phật giáo nên sự biện minh đây chẳng phải là chủ ý để tranh luận cao thấp hơn thua, chỉ mong rằng Phật giáo chẳng còn mang tiếng oan rằng xưa nay đã tuyên truyền những lý thuyết không đúng với chơn lý vô tư.

Bài diễn văn rất dài khó mà phê bình cho hết, nay xin rút mỗ vài đoạn đại khái luận về tôn giáo mà thôi:

Ở đ nói: « Cái chơn lý nguyên bản ấy nó ở ngoài sức trí giác của chúng ta, đến nỗi các tự hiển triết gọi bằng những danh từ phân nghĩa nhau. Phần đông gọi là « Trời », người gọi là Luật đấng Tạo-hóa, Đạo... Mỗi người tùy tính khí và sự kinh nghiệm của mình phải định cách nào mình phải chiêm nghiệm đến tính thần cai quản hết vạn vật, chúng ta hãy gọi là Trời.»

— Luận lý như vậy thiệt khó gỡ phần xác đáng, nên nói rằng chơn lý nguyên bản ấy gồm sức trí giác của chúng ta, mà chúng ta đâu có thể nói được phân biệt chơn hay giả mà gọi rằng «chơn lý.»

Lại nói: đến nỗi các bực hiền triết gọi bằng những danh từ phân nghĩa nhau, nếu các bực hiền triết mà còn chưa hội đặng lý nhứt định nên cần lấy nhau, thì lấy gì làm căn cứ mà gọi lý ấy là chơn? Vậy nên cho rằng chơn lý nguyên bản so chưa đúng. Lại nói: ép ấn tông gọi là trời, người gọi là cũ Luật, đấng Tạo hóa, Đạo... ấy là cấp lầm có một đấng «Thiên liêng» tạo vật nên mới uận như vậy. Nay xin ý theo Phật pháp mà giải nghĩa mấy chữ Trời, Lẽ trong kinh phật nói: « Vô lượng chư thiên » nghĩa là các bực trời không lường kể.

Hàng thì tu theo [illegible] nên cảm đặng phước quả trong cõi lục giới, mà cũ ấy cũng có nhiều từng chớ không phải một lượng, tang [illegible] môn triển định (so tiền, nhi thiền, tam hiền tứ thiền) nên cảm đặng phước quả trên cõi sắc giới, còn [illegible] thì theo bốn môn thiền định, cao hơn (không vô biên định thức vô biên định, vô sở hữu định phi tưởng phi phi tưởng định) do định lực ấy mà cảm đặng quả báo trên 4 cõi từ không thiên. Vậy thì trong 3 cõi (Dục, sắc, vô sắc) ấy biết bao nhiêu chư Thiên mà kể.

Mà hàng chư thiên ấy do chỗ tu phước tu định đặng sanh về các cõi khác nhau tiêu diêu [illegible] cõi người mà thôi, chớ ngày kia phước hết định xả thì phải luân hồi chớ để đăng tương tự bất sanh gì đâu mà cho rằng chơn lý nguyên bản. — Lại gọi là Luật, thì luật ấy là luật gì, có lẽ luật nhơn quả chăng. Nếu đã là luật nhơn quả thì nhứt thiết duy tâm, tạo nhơn nào thì kết quả nấy, chớ đâu có tính thần nào cai quản vạn vật? Hoặc gọi là « đấng Tạo hóa » ấy là thuyết mơ hồ thế gian thường gọi, nhưng Tạo nghĩa là sanh, Hóa nghĩa là diệt, có đấng gì là đấng « sanh-diệt » bao giờ.

Nếu cho đấng ấy là Tạo rồi Hóa thì không phải là chơn lý nguyên bản, còn nếu cho rằng đấng ấy tạo hóa vạn vật thì lại trái với cái lý âm [illegible] sanh. Cho Đạo-Phật [illegible] thiết tâm sanh chớ không có đấng Tạo-Hóa mà người Đạo giả miệng ra là xỉ chớ đó nhưng đầu óc trống rỗng, cứ chỉ liều bậy. Ông A-đều ghét lắm.

Cho đến những người thường ngày ăn chay niệm Phật hay đọc kinh cầu nguyện mà tánh tình [illegible] tham lam lỗi kỷ, khi nhơn ngược vật giết đồi tu hành ông An lại càng ghét hơn nữa

Bởi thế ông không tin rằng một tôn giáo nào hết, cho đến một đấng Thượng đế hay Chúa Trời ông cũng không tin nữa. Ông thường nói, người ở đời chỉ cần biết giữ nhơn nghĩa lễ trí tín, biết thương người đồng bào, biết xét kẻ thế có sức yếu, không làm việc gì có hại đến nhơn quần xã hội cũng đủ rồi chớ cần gì phải tu theo đạo nào thờ đạo nào làm chi mà rốt cuộc có làm gì ích cho đời đâu.

II

NĂM 1926

Năm 1926 là năm gì? Trong năm ấy trong xứ ta có những cái phong trào gì?

Ngoài cái phong trào quốc gia đương bồng bột sôi nổi, lối kéo đến làm như một tôn diệm sơn vừa phát rồ, lại còn cái phong trào tôn giáo nữa.

Hai cái phong trào ấy hình như đi nghịch đường nhau mà vẫn không xung đột nhau, ấy cũng là một điều hết sức ngộ.

Phong trào tôn giáo thế nào? Ấy là cái lúc mà bỗng dưng ở dưới một góc trời Nam chật hẹp, ở trên một giải đất của con mà kể đăng mấy ai để ý đến lại vùng Phật hiện ra một thờ tôn giáo kéo rồi muốn cả nghìn người theo, làm cho dư luận khắp trong nước phải sôi nổi một độ lâu lâu, ấy khác gì giữa lúc bàn đêm thanh vắng ở chỗ thôn quê mà bỗng có tiếng sáo thổi tôn công nổ bùng lên vậy.

Đại khái cái ngày đạo Cao-đài mở ra là như thế.

Ông An ở tại Phú-xuân vừa hay tin người ta chộn rộn về đạo Cao-đài, ở gần sự nghi mãi.

Ông tự nói rằng: Lạ thay. Dân Annam sở dĩ mê muội, chộm đường tiến hóa cũng vì cái nạn tôn giáo mà ra, cũng vì cái nạn tôn giáo mà ra, nay lại còn bày thêm một thứ tôn-giáo nữa để nhồi sọ thêm bọn dân ngu hay sao.

Nghĩ thế ông lại sanh ra oán ghét đạo Cao đài dữ lắm.

Mỗi khi ông thấy người nào trong làng theo đạo Cao-đài thì đồng đồng đủ lẽ mà đánh đổ và khuyên họ bỏ đạo mà lo đời.

Hễ thấy những tả-điền của ông thì nghe thế lời ông mà không dám gia-nhập vào đạo Cao-đài.

(*Còn nữa*)

Châu Toàn học đâu bằng cấp thành chung xong được ông An gởi sang Pháp học thêm. Còn Châu lúc thì ở nhà học tại trường Taberd Saigon.

Ông An tray người có chức phận, có tiền nhiều mà vẫn không kiêu hãnh, biết thương kẻ nghèo khổ và rất giết bọn người ỷ có chút quyền hành, có chút thế lực trông tay mà hoành hành lấn hiếp bọn dân cùng khổ. Trong làng, tuy có nhiều người cũng giàu có như ông, nhưng ông lí giao du. Trái lại đối với đám người chơn tay lấm mướt là với đám tả điền của ông, ông lại thường nhào khẩu vào giúp.

Nếu một người khác mà ở vào cái địa vị của ông An chắc họ sẽ ăn ở một cách khác.

Đối với đám dân nghèo, họ sẽ [illegible] hạng người tôi mọi của họ, mặc dầu, hạng người ấy không phải kẻ là tôi mọi của họ, nếu họ khinh khi họ đó.

Nhà bà chỉ đã mở cửa rước những thầy cả, quan phủ hay ông cả, ông chủ nào... chớ với một tên cùng dân, một tên tả điền chẳng bao muốn đến cầu xin họ việc gì phải đi vòng quanh vào cửa sau và phải cây tôi tớ thì mới vào « tâu » lại không đám ngồi vào gần bên bọ đâu.

Ông An lại không thế. Ông vẫn coi người sang cũng như người hèn, kẻ giàu cũng như kẻ nghèo, vì ông cho sự giàu sang ở đời chỉ như bọt nước lềm mềm không có chi là vinh viễn trường cửu hết.

Phương chi ông tự nghĩ rằng đối với những người giàu sang ấy dầu có trọng đãi họ cũng không ích gì, mà có khi họ chỉ thấy mình của thế lực, còn tiền bạc thì họ lấm thân chớ nếu rủi mình ở cơ yếu thì họ nghênh mặt lánh xa, không còn thấy tình xưa nghĩa cũ gì nữa. Trái lại cái hạng dân nghèo đói bao giờ đối với mình cũng cung kính và thật tình giúp đỡ, dầu cho ngày nào mình suy sụp bao nhiêu cũng vẫn thân cận giúp đỡ chớ không phải trở lòng ngảnh mặt đâu.

Chính vì nghĩ thế mà ông An không bao giờ biết khinh khi bạc đãi người nghèo là cái gì.

Hồi hồi ông có bọc chút ít chữ nho nên những cấu sách dạy đời khuyên chúng ông đều nhớ nằm lòng và đều do theo những cấu sách ấy mà ở đời.

Ở hòn quê xứ ta, nếu bọn cố tiền, hơn có thế lực, mà ăn ở được như ông An, biết xét

TIỂU-THUYẾT CỦA TRƯƠNG « GIÁO-LÝ » SỐ 2

ĐẠO ĐỜI VẬT LỘN

II

Của Châu - Nam

CÔNG - NGHỆ CỦA ĐỨC - QUỐC

Tiện lợi khắp chợ cùng quê,
Ấy đèn Đức-quốc hiệu đề «AIDA»
Dùng dầu lửa, thắp sáng lòa
Mãn-nông lo chác, nhớ là «TÍNH NGUYỆT».

Tuy: [illegible]

Đem bàn tay [illegible]
Cũng [illegible] Đức-quốc [illegible]

Ấy là của [illegible] FENERBANDS
Có [illegible] không [illegible]

Đ[illegible]
Nh[illegible]
Chắc, [illegible]
Dùng [illegible]

« MỸ-QUANG » [illegible]
Độc-quyền đại lý đã [illegible]
Huởi bán vựa, giữ [illegible]
Quí khách chiếu cố [illegible]

Vui lòng xin đến giúp cho.

Mỹ - Quang et Cie

33 Bd, Tông-đốc-Phương Cholon (Cochinchine)

ĐẠI-LÝ

BÉKA

lấy làm hân hạnh cáo báo rằng mới lại nhiều thứ đĩa hát máy kiểu tối tân 1936

Hãy hỏi giá cả và Catalogue nơi

J. KELLER IMPORTATION

72, Rue Mac Mahon — SAIGON

TIN THẾ GIỚI

Nước Đức chỉ tin cậy ở lực lượng sanh tồn của dân Đức

Đó lời Hitler nói tại Deutouchland Halle. — Huê kỳ lo đóng 4000 triệu chiếc máy bay nhà binh. — Hai thành-phố ở Hoa-bắc bị hồng quân chiếm cứ

Trước khi ông P. Boncour từ giã

Londres 26 Mars. — Trước khi từ giã thành Luân-đôn về Paris ông Paul-Boncour được ông Eden tiếp chuyện. Cuộc bội đàm nầy vẫn giữ hết sức bí mật cũng như những cuộc bội đàm giữa ông Eden với quí ông Litvinoff và Von Ribbentrop là vì người ta muốn cho khỏi làm lộn xộn cái phận sự của ông Eden khi ra kỳ thuật lại các cuộc thương thuyết tại Hà nghị viện. Nhưng ông Paul Boncour có nói rõ với ông Eden rằng dư luận Pháp có cái thái độ hết sức cứng cỏi và nhứt định không chịu dung nạp những chánh sách hòa giải nào có thể có hại đến sự an tịnh và tương lai của nước Pháp.

Nước Pháp không dung nạp việc thiết lập đồn lũy ở Rhéoanie cũng như người Anh không chịu cho binh Đức đóng ở dải bờ Bắc hải vậy.

Bài diễn văn thứ 7 của Hitler

Berlin 26 Mars. — Hôm qua nhà tướng Hitler có đến tại Deutsland Halle đọc bài diễn văn thứ 7 về cuộc tranh cử ở Đức và nói minh bạch rằng nước Đức vẫn tin cậy ở cái lực lượng sanh tồn của dân tộc mình. Ông có tỏ bày rằng từ năm 1918 thời đã quen tánh ngờ nước Đức một cách khác hẳn với sự thật của lịch sử nhưngcái thôigian 15 năm không có nghĩa gì đối với người Đức đã từng sống hằng triệu năm.

Nước Đức quốc xã thật tế mới nầy không bao giờ muốn đưa mình vào những cuộc xung đột với những nước nào khác mà mình không đòi hỏi một việc gì. Thế giới phải biết rằng nước Đức cũ đã chế rồi và nếu các nước khác trong thế giới cứ gắn bó từng chữ trong điều ước Versailles thì tướng Hitler chỉ thấy trong điều ước ấy cái tính thần trường cửu chớ không đếm xỉa đến những điều khoản trong cái điều ước làm sái đó. Chủ đích của hành sách ngoại giao Đức là cho Đức trở nên một người hội viên tự do và bình đẳng về quyền lợi mà gia nhập vào một cái thế giới sẵn lòng nhận cho Đức quyền lợi bằng nhau và tôn kính cái danh dự của Đức.

Mỗi một đời người — Hitler nói — phải tu bổ lại những cái gì mà người đời trước đã làm hây... Nên hòa bình Âu-châu sẽ không thể đứng vững được và không thể biểu hiện ra bằng những nỗi cay đắng của tinh binh nguy ngập và khủng khiếp được. « Chúng tôi muốn làm chủ cái nhà của chúng tôi, chúng tôi không xen vào việc của người khác, nhưng những người chủ nhà khác cũng không được xen vào việc nhà chúng tôi.»

Thủ tướng Hi ler kết luận bằng cái cả Âu châu hãy hỏi lại các dân tộc cho biết những dân tộc ấy muốn cái gì. « Các vị quốc chánh sẽ thấy rằng các dân tộc biện-lý còn hẳn hỏi hơn những người tự nhận là kẻ bình vực quyền lợi của họ ».

Bài tự văn của Hitler được vỗ tay hoan nghinh một cách nhiệt liệt.

Huê kỳ lo đóng thêm 4000 chiếc máy bay nhà binh

Washington 26 Mars. — Ủy ban binh bị tại hạ nghị viện đã ưng chuẩn việc Toàn quốc hội nghị xin đóng 4000 chiếc máy bay nhà binh. Ủy ban cũng cho hay rằng trong công cuộc tiến thủ về hàng không, Huê kỳ đã chậm trễ hết 10 năm và theo sự nhu cầu hiện tại và sự ăng sô không quân lên thì số máy bay phải đóng mỗi năm là 400 chiếc

Báo giới Y đối với Đức

Rome 26 Mars.— Nhơn cái thời cuộc ở Luân đôn, báo «Popolodi Roma viết như thế nầy:

«Đã không trở qua Luân đôn cúi đầu xuống mà nghe các cường quốc lên án, ông Von Ribbentrop lại ôm sang Luân đôn những điều phần đề nghị và nhứt định buộc các cường quốc phải theo những điều kiện của mình, chớ không phải đầu ưng thuận những điều kiện của người ta. Bởi vậy không nên lấy làm lạ sao Pháp không chịu đóng một vai tuồng vào trong tân hài kịch vô giá trị nầy.

Báo giới Anh đối với cử chỉ của Đức

Londres 26 Mars.— Trong bài thủ giải cuộc xâm phạm khu vực phi chiến, báo «National Review» có viết như thế nầy:

« Khó mà tin tưởng rằng cái thời cuộc rắc rối đã làm cho nhà tương cuộc Anh ngạc nhiên vì chính hết thảy những nhà chuyên môn khoa ngoại giao ở Âu châu đều biết trước rằng nhơn việc Anh tỏ cái thái độ thẳng tay trong vụ Y A xung đột mà Đức cho rằng Y không còn kể hiệp ước Locarno nữa.

Nhơn cuộc tranh đấu giữa Anh Y là hai nước có ký hiệp ước Locarno, những cuộc trừng phạt bao giờ nó cũng giết chết bản hiệp ước Locarno, chớ không thể nào tránh khỏi được hết.

Bức thơ trả lời của Đức

Berlin 26 Mars. Các báo đăng bức thơ trả lời của chánh phủ Đức cho bản thông điệp của các cường quốc trung thành hiệp ước Locarno.

Khi đăng bức thơ ấy, các báo đều đăng cái đầu đề giống nhau như thế nầy « Bức thơ trả lời tạm của Đức gởi qua Luân-đôn »

Quảng-điền tiếp báo giới ngoại-quốc...

Đông kinh 26 Mars. — Theo tin rằng thông tin « Domei thì ngoại tướng Quảng-điền có tiếp báo giới ngoại quốc và ông có tuyên bố rằng ông muốn trước hết làm sao bảo đảm được sự bền chặt của các nước ở Đông Á và giữ gìn cuộc bàn giao thân thiện với các nước khác để hiệp tác, vào công cuộc hòa bình và hữu ích cho nhơn loại. Ông tự khen ngợi cuộc tân bộ đã đem đến cho Mãn châu quốc và những cuộc bàn giao thân thiện với Tàu càng tăng thêm nữa.

Về phương diện kinh tế, Nhựt chỉ tìm cách làm cho thỏa mãn những sự nhu yếu của nước Nhựt và để giải thoát cuộc ngoại thương đình trệ làm cho hư hỏng cuộc giao dịch quốc tế.

Sau cuộc bội hiệp nầy, Quảng điền tuyên bố rằng ông rất lấy làm thích chí những lời nói của ông bạn mình là ông Molotow nói về cách chấn chỉnh cuộc bang giao Nga Nhựt và ông cũng tưởng như ông Molotow rằng được đường đầu chánh phủ Molotow được dễ dàng mà giải quyết cuộc bất hòa.

Cuộc tuyển cử ở tổ giới quốc tế

Tương Hải 26 Mars.—Nhựt, người Nhựt trú tại tổ giới quốc tế có yêu cầu nhóm cuộc tuyển cử Hội đồng thành phố của tổ giới vì trong cuộc tuyển cử ấy có bà trăm cái lá thăm bị nứt mà bỏ cho rằng những lá thăm ấy số tranh cử người Nhựt.

Binh đình sát Tàu đã chiếm trường cao đẳng ở Fantan và bắt 8 viên học sanh để làm cái loạn sự trị an.

Bắc kinh 26 Mars.— Có tin của người Tàu cho hay rằng các lội hồng quân đã chiếm cứ hai thành phố Hoang Feung và Pingyangto.

Người ta chưa biết tánh mạng của 26 người Anh và 4 người Mỹ ở trong 2 thành phố ấy ra sao.

Thủ tướng Hitler cảnh cáo với cử tri

Berlin 26 Mars — Thủ tướng Hitler có tuyên bố Ludwigshafen rằng: « Chúng tôi không thể nào chịu cảnh ngu Âu-châu có hai thứ dân tộc: thứ dân tộc thì có đủ quyền lợi và thứ thì không có » Hitler có phần đối cái khu vực mà bị cảnh binh quốc tế đóng đó. Kết luận, Hitler cảnh cáo với cử tri rằng:

« Các người đi bỏ thăm ngày 28 Mars đây không phải làm cho chế độ Quốc xã hợp pháp mà là giúp cho chúng tôi bình vực quyền lợi của Đức quốc trước thế giới. »

Binh Y tiến tới

Rome 25 Mars.— Ở mặt trận Erythrée một đội binh Y tiến tới và chiếm cứ miệt Cafta mà không bị binh A chống trả gì hết. Thông cáo lại còn nói binh Y được dân nghinh rất nhiệt liệt. Có nhiều chiến sĩ A tình nguyện gia nhập đội Y.

Thành Djidfiga lại bị tan phá nữa

Không quân Y lại thả bom tàn phá thành Djidjiga lần nữa người ta nói có nhiều đồn binh khu dân và sân đề xe cam nhông đều bị tan nát.

Cuộc đánh phá nầy kéo dài được 5 giờ và không quân Y không bị thiệt hại gì hết.

Binh Y tấn công trận lộ Ogaden

Asmara 25 Mars. — Theo tin tiếp được ở đây thì tại mặt trận Ogaden binh Y vẫn tấn công tới [illegible] thành Tassabaneh đã bị binh Y chiếm cứ.

Sống trong xã-hội,
Lo cho xã hội

Nhà tiếng dẫn bịnh nhân

(GUIDE DES MALADES)

Nhà tiếng dẫn bịnh-nhân quyết thay thế cái chả nghĩa «THỰC-MAO TIÊN-ĐƠN» đã khôn phô và điều dắc bịnh nhân vào «KINH NGHIỆM DƯỢC THƯ».

Muốn tránh được các thứ thuốc vô công-hiệu, muốn bài trừ các nhà thuốc lợi dụng bịnh nhân; đồng bào có bịnh nên tìm nhà tiếng-dẫn, cam đoan giúp thuốc cho (consultation gratuite) khỏi thất-vọng.

XIN NHỚ: Tại đây có giải rõ cả chứng bịnh, có chỉ rõ các thứ thuốc vô công hiệu. Anh em không bị cảng nên đến hỏi mà ngừa khi có bịnh.

Le guide des malades
[illegible] Diamante — SAIGON

Bịnh di tình

Bịnh di tình là một bịnh rất hiểm nghèo cho thanh-niên, vì nó làm cho giảm sức lực, yếu tinh-thần và nhứt là tổn thọ.

Quí ông, quí thầy bị di tình thì làm việc mau mệt, đau lưng, rang mặt, nặng đầu.

Học sanh vướng nhiều thì đã dưỡng lâm biếng, học mau quên, ngồi lâu chân vân mày mặt, mắt sâu có thanh đen, ngực tức, lưng đau

Quí ông, quí thầy quí học sanh nên uống TAM-TINH HẢI-CẦU HỒI-THẬN HOÀN thì các bịnh đều hết, bồi bổ sức lực bội phần.

Giá mỗi hộp 1$00. Uống được 5 ngày.

NHÀ THUỐ: Võ-văn-Vân
THUDAUMOT
Chi nhánh, 229 Rue d'Annam, Saigon

Một đứa con 2$50

La một tế thuốc bổ của tư 60 hoàn lon uống được một tháng, tiền tánh hoá giao ngân 2.85 nhiều người lâu năm không chửa đẻ đàn ông, hoặc đàn bà là bởi âm dương hay kinh nguyệt không điều hoà và bịnh bạch đái hạ hoặc có bịnh đi tinh hay tinh ít và còn nhiều nguyên nhơn khác uống thuốc nầy điều trị tận gốc, uống 3 4 ngày thấy trong mình tráng kiện khác nhiều, được một tháng Ja thật phương phi dễ có chửa.

Uống được lâu râu tóc bạc cũng phải đen lại, bằng năm bổ thận bằng bảy cố tinh, kiêu trị cả bịnh di tinh mộng tinh và hượt tinh và thêm trường thọ, khỏi sợ bịnh lớn như Phong lao, Cổ cách, bịnh lớn của chẳng có bịnh nhỏ tuyệt nhiên vô sau không phát ra được. Đàn ông đàn bà trẻ con đều dùng được cả có bịnh thì trừ không bịnh thì bổ ngũ thấy, không kỳ thời ai muốn dùng nửa tế cũng được chia làm giấy cam kết. Thơ và Mandat gởi cho hiệu TIÊU-THẦN-TIÊN bàn thuốc phong tinh và bổ Á-phiện như dưới đây.

LÊ-VĂN ANH
142, Bd. Albert 1er Dakao SAIGON.

Danh tiếng đã 30 năm nay

Thuốc ho hiệu SONG LÝ-NGƯ và thuốc đau tức, thuốc tê bại thuốc huê-liễu, thuốc đau cổ là mấy món thuốc đã có danh 30 năm nay, ai có bịnh dùng phải khen ngợi.

Bổn hiệu cũng có coi mạch cho toa các chứng bịnh, do nơi y sanh TRẦN TOÀN-AN, số 138 Rue de Paris, CHOLON.

Sách dạy
Cắt và May

Có chứng tôn và có bằng kiết nghề hẳn hòi, tự học mộ mình rất tiện.

	Mạng nhất	Hạng nh
Áo chemise	1p.50	0p.30
Sách áo pyjama	1.50	0.30
« áo trẻ em đầm	1.50	0.30
Áo dài lối An-nam	2.00	0.40
Y phục đàn Tây	2.00	0.40
Trọn bộ 8 quyển	4.00	1.60

Mandat và thơ gởi cho
M. LÊ-QUANG SON
Maître de coupe Annamite
21, rue d'Arras SAIGON

40 CĂN PHỐ
TẠI CHỢ BÀ-CHIỂU
ĐƯỜNG PHƯỚC BỒNG — GIẠ ĐỊNH
CHỦ PHỐ
Mme Lâm-thị-Huê
số 18, chợ Bàchiểu
TRƯỚC CHO MƯỢN 10$00
NAY HẠ CÒN 8$50
PHỐ CÓ ĐÈN, NƯỚC, LAFOND GẠCH BÔNG
Xin giúp giùm cho người mình

Muon mua hãng "NHỰT" tốt rẻ
MAU JAPON
46 RUE VIENOT SAIGON
DAINAN KOOJI
SAIGON-HANOI-P.DENHE

HIỆU GIÀY LỚN NHẤT Ở XỨ BẮC-KỲ
HIỆN ĐƯƠNG BIỂU KHÔNG CATALOGUES MỚI VỀ CÁC KIỂU GIÀY TÂN THỜI 1935-193

Chuyên gởi lãnh hóa giao-ngân khắp Đông-dương về giầy FANTAISIE của qui ông, và giày KIM-THỜI của qui bà qui cô.

Yên ngựa toàn bộ da tây hạng nhứt chỉ có 16p.0.
Buôn trừ 10 % Lẻ trừ 8 %
PHONG TAI
43, rue des Pipes, Hanoi
CHI-ĐIỂM: 2 ở 18 Rue des Paniers

QUÍ NGÀI MUỐN CÓ RƯỢU BỔ THIỆT TỐT
Nên kiếm mua ở nhà thuốc
NHƠN-TÔN-TÂM
MỘT BỨC THƠ KHEN TẶNG
Cùng ông chủ nhà thuốc NHƠN-TÔN-TÂM
62, Rue de Canton — CHOLON
KÍNH ÔNG,
Tôi chẳng may bị bịnh tê-bại phong độc nhờ có người quen chỉ tới nhà thuốc ông mua thứ rượu trị bịnh ấy của ông bào chế, tôi uống được ít lâu bịnh lần lần thuyên-giảm, sau tôi nhờ uống các thứ rượu thuốc bổ của hiệu ông bào-chế nên người tôi chẳng những đã hết bịnh mà lại mạnh khoẻ hơn xưa nhiều. Vậy tôi có ít lời khen tặng công ông đã bào-chế ra những thứ rượu thuốc bổ và trị bịnh rất thần hiệu ấy và giới-thiệu với ai ưa dùng rượu bổ nên kiếm mua ở nhà thuốc NHƠN-TÔN-TÂM ắt sẽ được vừa ý.
Le chef de canton Phước-điền-Trang
Cầngioc (Cholon)
NGUYỄN - VĂN - CHỨC

NÊN ĐI CHOLON

Restaurant THÁI HỒ, 264 rue des Marins là một tiệm Cơm Âu của người Khách Trú sạch sẽ giá bạc đều rẻ hơn các nơi, có Boy tiếp rước tử tế vui vẻ lắm.

Ban ngày từ 10 giờ tới 3 giờ chiều có đờn bà Xiêm ca hát và có bán nước trà đủ kiểu điểm tâm ban đêm đều có nấu nướng đủ gia vị bất luận nhiều ít đến tiếc ăn tiếng hết hồn hiếu chẳng nhẹ lao công, có mướn một người thợ nấu ăn danh riêng tiệm Tàu qua nấu để thiết ngon. Bổn hiệu có làm buồn riêng có quạt máy sạch sẽ lắm trên lầu lầu xuống đều có thang máy đưa lên xuống rất tiện. Vậy mời quí ông quí bà sẩn chiếu cố giùm, bổ qua rất uống.

Restaurant Chinois THÁI-HỒ
284, rue des Marins, Cholon — Tél. N° 177.

20 điếu thuốc

Cigarettes COFAT

Thiết ngon hơn hết ở Đông Pháp, thuốc điếu ngon thượng hạng. Có bán khắp nơi.

Mỗi gói 20 điếu: 0$05

Tòa đại bình ...

Tiếp theo trương nhứt

bọn năm tay thủ hạ đến đánh ghe thương hồ đậu tại bến chợ của Phạm văn Bảy và của Nguyễn văn Cung lấy trên 700 đồng.

Và, một cứ chỉ tàn ác hơn hết — lần thứ nhứt — bọn ấy bọn Năm Cà Dom khi buổm sợ dân làng đánh rả và có xảy ra bồn chiồn nên bắt theo khổ chủ là *Hương sư Tròn* để cho được dễ chạy hơn rồi khi ghe ra giữa giòng bọn lại quăng ùm hương sư Tròn xuống sước.

Bó là trân đánh «khai trương» của Năm Cà Dom và đó trận đánh đó mà danh vang lừng lẫy, khiến ai nghe đến cũng khiếp sợ và vẻ sau và đi ăn hàng nơi nào thì dân lương thiện ở đó đều xếp vi lại bết, bởi không định hiểu được là và sẽ ..đánh mấy nhà trong một đám.

Trận đánh thứ hai vào ngày 5 Mai 1934 ở Rạch giá. Trận thứ ba ở Ban Thạch (Rachgie) ngày 5 Juin 1934. Trận thứ tư ở Thanh Hưng Cantho ngày 15 Aout 1934. Trận thứ năm (dưới nước) ngày 17 Aout 1934 ở Cỗ chiên.

Trận thứ sáu ngày 7 Sep. ở Tân an Trung Sađec. Trận thứ bẩy ngày 6 Sep. ở Bà Bang Loogxuyên. Trận thứ tám ở Mỹ phương (khum de Péamrang) ngày 10 Octobre 1934 và trận thứ chín ngày 6 Nov. 1934 ở Thừa đức vân vân...

∴

Phiên tòa đại bình hợp xử ở Vinhlong vừa rồi dưới quyền chủ tọa của ông Sicé, thì sự có mấy ông Lamotte và Darras người Pháp và hai ông thì sự Annam là Lê văn Cu và Phan v Du. Ông Lévry biện lý Vinhlong ngồi thẩm án.

Vụ nầy trước sau có cả bảy 28 người chứng, họp xử hồi 9 giờ sớm mơi cho đến 11 giờ 30 chỉ lấy khai vừa xong các chứng cớ và đọc án Nam cà Dom thôi ngoài ra — tin của bốn báo thông tin ở Vinhlong — chưa được nghe tuyên án như thế nào.

Chiếu theo luật đại bình điều khoản 267 tòa buộc tội Năm Cà Dom gây ra nhiều cuộc khủng bố trong xã dân.

Đến Năm Cà Dom thì va chỉ nói chẳng rồi có mấy tiếng nầy, những tiếng êm đềm hòa nhã mà không ai ngờ lại sản xuất từ trong cái con người mình mẩy xám đen không còn chừa lại một chỗ nào.

— Tôi phải đi đánh cướp kẻ nhà giàu là vì tôi còn cần phải có tiền để làm phận sự của tôi là nuôi sống một số đông em út đang bị bơ vơ đói khát, trốn núp pháp luật mà không ai nâng đỡ cho kia. Riêng tôi, tôi cũng xét lại mấy việc làm quá tay của mình mà bắt phải ái ngại, thương hại cho những người nào mà bọ bị đồng tiền của bọ làm khổ để gây ra sự phiền lo, không yên và từng đã bị tôi khảo tra.

(Còn nữa)

TẠI TÒA TRỪNG TRỊ

Một cậu học trò đi ăn trộm quyên rú gái tơ làm nghề mãi dâm

Hôm qua tòa Trừng-trị đã họp xử nhiều vụ. Nhưng chỉ có hai vụ đáng để ý. Xem xong hai vụ nầy, chúng tôi có một mối cảm tưởng bơi lả lả đối với xã hội Annam và sự giáo dục ở xứ ta. Đọc xong bài tường thuật nầy, có lẽ độc giả chúng phải mỉm cười, cười để che dấu vết đau-thương.

Tiến học..?

Ông P. người Pháp, một hôm đi chơi về khuya, lối hơn 11 giờ. Bước vào nhà, ông thấy cửa trước mở hé ra. Nhe nhàn bước vô, ông đi ngay đến cửa buồng của ông. Cửa buồng nầy cũng mở hé ra. Biết rằng có kẻ lạ vào nhà, ông bèn lách mình vào buồng để xem tình hình ra sao. Ông thấy đồ đạc, áo quần của ông đều bị xốc xáo lên cả. Đưa mắt tìm kiếm kẻ trộm, ông thoạt thấy một cái bóng đen ở dưới gầm giường chui ra và bò nhanh ra cửa buồng. Ong chạy theo.

Cái bóng đen ấy lại chạy ra ngoài sân và chui xuống nhà bếp trốn. Ông P. chạy theo bắt, nhưng không được. Cái bóng đã chạy vuột.

Vài ngày sau, ông Lê quang Chiêu, chủ một tiệm cầm đồ, có tiếp một cậu thanh niên đến xin bán hai chiếc cà rá giá là 2 đồng. Cậu thanh niên ấy đưa giấy thuế thân ra tên là Huỳnh tường Kiều. Ông Lê quang Chiêu mua được hai chiếc cà rá bèn chưng trong tủ để bán. Ông P. đi rang qua nhìn được 2 chiếc cà rá của mình bị mất hôm nọ, liền đi tìm cho bọt bay. Có bọt hỏi ông Lê quang Chiêu, ông khai rằng có một người thanh niên tên Huỳnh tường Kiều đem bán, có đưa giấy thuế thân bản bổi chớ không phải ông mua đồ lậu. Bà Huỳnh tường Kiều, anh nầy khai rằng ngày ấy anh đã giấy thuế thân trong túi mà ngủ, Em bà con của anh là Huỳnh tường Văn lén mượn đi tiền cà rá bỏi nào anh không hay.

Lại bắt Huỳnh-tường-Văn. Anh thanh niên nầy chịu thật rằng mình có đem 2 chiếc cà rá đến bán cho ông Lê quang-Chiêu và mượn giấy thuế thân của anh và mà đi bán. Huỳnh tường-Văn khai thật với tòa rằng anh ta là học sanh học năm thứ nhứt (1re année) trong một trường Trung Học rất lớn ở Saigon. Vì Văn thiếu nợ một người bạn trong lớp 2 đồng, Văn không có tiền trả, nên phải liều đi ăn trộm nhà ông P..., là chủ của người anh bà con của Văn. Văn khai mình có 19 tuổi. Văn lại còn thú nhận rằng ngoài 2 chiếc cà rá, Văn còn ăn cắp thêm một con dao săn bắn (poignard) và một hộp thuốc ho hiệu Volda để ngậm chơi.

Xét ra Văn là một người học sanh còn nhỏ tuổi, dường học vẫn còn dài, nên tòa chỉ phạt Văn có 3 năm tù treo. Còn ông Lê quang Chiêu vì sơ ý chứa đồ gian nên bị phạt 50 quan tiền vạ.

Nó rủ tôi đi rước khách

Dương-thị-Hương, đã trộng tuổi, người đen đuá xấu xa, nhưng chị ta có một căn nhà lá ở Xóm-chiếu. Cùng ở chung với thị Hương có Nguyễn thị-Hai. Thị-Hai, người còn nhỏ, nhưng đôi mắt đã long-lanh bao nhiêu tình-tứ, trông cũng dễ-coi. Một hôm Thị-Hai vưng lịnh thị Hương đi chơi vài vòng trong các phố. Thời may thị Hai gặp Phạm thị Kèn và Nguyễn-thị Bông đi thất-thểu ngoài đường đang kiếm việc làm. Thị Hai bèn làm quen với hai người và hứa với họ rằng sẽ đem về cho dùng cả ra chợ bán.

Thị Kèn và Thị Bông tưởng thật theo Thị Hai về nhà.

Cả đâu không thấy đưa bán mà đến chiều Thị Kèn và Thị Bông bị Dương thị Hương ép ra rước khách. Biết mình mắc kế, nhưng cũng không khỏi bị đày vô đến đó. Qua ngày sau, Kèn và Bông trốn đi thừa bót.

Ba tòa, Thị Hương khai rằng Kèn và Bông muốn đi rước khách chớ chỉ ta không có quyền rủ. Dầu sao thị Hai và Thị Hương đã có chứng cớ đành rành rằng dụ gái tơ làm nghề mãi dâm, nên tòa phạt hai thị mỗi người 8 tháng tù.

Thị Kèn và thị Bông cúi đầu bên lẻn ra về nhưng có lẽ không bao giờ quên một nỗi khắc khe đã đến làm như lợn cược đời còn xuân của mình!

Tai nạn lao-động

1 giờ rưỡi chiều tên Nguyễn-v. *Hỷ* 18 tuổi, làm cu li cho hãng rượu *Định giông*, leo lên vựa ủa may bao rồi trợt chơn té bể đầu.

∴

5 giờ rưỡi sáng tên Nguyễn văn Cường 36 tuổi, làm cu li vắt lúa cho nhà máy lên leo lên một cây me đăng hái trái ăn. Lúc ấy có một người đi đường đạp xe máy trở tới Cường tưởng là linh tuần thành nên lật đật leo lên cao đặng ẩn mình chẳng may trong lúc linh huỳnh trật tay té xuống đất gãy ngang chơn trái.

∴

10 giờ sáng sớm mai, Trương văn Nhơng 23 tuổi làm thợ mộc cho trường mù ở Ngã Sáu bị máy mô-tô chạy kẹt đứt lia ngón tay trỏ.

Cả ba người trên đây vô nằm dưỡng bịnh tại nhà thương L. Bonnaire.

Đêm hát dạt biệt

—o—

Của gánh «Phước thành Ban» lất bộ kiểm thời (của ông bầu Xá) hát giúp cho Đoàn Hướng đạo Cholon và tại đình «Vinhhội Xóm-Củi.

Dưới quyền chủ tọa của quan Đốc-lý thành phố Cholon và có mấy vị tai mắt dự kiến.

Đêm thứ bảy 28 Mars 1936

Hát bài xuất sáng đêm:

Xuất đầu: Đại nào U minh San

Xuất sau: Thạch thượng Thất tinh Mai».

Có chương bươm bướm đốt pháo mau khiêu vũ Cao Miên Trần phi Long dit Vàng giúp) và hài kịch của Đoàn Hướng đạo Cholon

Một tờ báo muốn được độc-lập tức là chỉ phải sống do nơi sự trả tiền sổ sán của bạn đọc. Nếu các bạn đã nhận cho chúng tôi đã làm tròn công vụ của nó thì bạn độc cũng nhớ để phụ tiếp tờ điểm cho tờ báo thêm đẹp mỗi ngày.

Chuyện thị phi

(Tiếp theo trương nhứt)

chủ nhà thấu lên chín từng mây xanh có mái thum thủm, làm cho ai nấy đều phải bưng miệng phì cười.

• Truyện bà nên mình cách gì cần chú mà phi-cơ liệng bom xuống hàng ngày, phá tan bất kể là binh viện, là nhà thờ, là nơi làng xóm tội.

« Đời thuở nào lại đi dăng trái bom phát sáng để truyền bá văn-minh bao giờ? Thà chả cứ lo ngay nói thiệt rằng vì sự cần dùng phải sống cầu mình, cho nên buộc phải cướp đất người ta cho xong.

« Chả biết Trung-quốc thuở xưa ta đây và thằng rể ta trí vì tai cũng biết vua Nghiêu là ông già cầu vua Thuấn), gọi là dời hoà-đế, xuống tới đời Tam-quốc cũng vậy, việc truyền bá văn minh làm một cách êm đềm, nhơn đức, tự nhiên cảm hóa từ phương thiên hạ phải theo mình phục mình, chớ không hề dùng cách tàn bạo cường bách ai bao giờ.

« Cái lối cần chủ và các nước đế-quốc ngày nay đi truyền bá văn minh bằng trái bom nên đạn, kỳ quá. Bộ các chủ sự người ta không theo nên phải liệng bom bắn súng cho bằng lẫng bụng người ta rồi, động nhỡ văn minh ở sao?

« Khuyên chả từ nay cứ nói ngay thiệt là mình cướp đất người mà chỗ mình cần sống, chớ đừng lấy cái vỏ công lý ngoài mình kia đặng bên ngoài, tội nghiệp cho nó quá đi.

« Còn sống ngày nào chả phải liệu chừng mà nói năng ăn ở, chớ đừng quá ư kiêu nói lão, mai sau chả chết ta với thằng rể ta sẽ đi Thượng để truyền tính cho Thánh Pierre khóa cửa nhà trời, không cho chả lên Thiên đàng đâu.

«NGHIÊU THUẤN»

Tôi tưởng chả có bức thơ của thánh nhơn đôi xưa gởi xuống trách thiện một cách xoi gan chỉ mặt Mussolini như thế mới làm cho lão phải biếng sắc xanh buồn vậy thôi, ngoài ra nếu ai là người có thể làm cho lão buồn rầu hay lo sợ cho được.

"ĐẠI - LỢI - HIỆU"

MAGSAIN : BOULEVARD GAUDOT N° 160

Ateliers Câu ba miệng N° 45 — CHOLON

Bổn hiệu tự chế các thứ đồ kiền và bóng đèn, các thứ ve đựng thuốc, hoàn, tán, đựng dầu, lớn nhỏ đều đủ, mau mẫu lẹ làng, định giá rẻ hơn các nơi. Chư quân chiếu cố, hết lòng hoan nghênh.

HƯNG-ĐÔNG NỮ-CÔNG

177, rue Frère Louis — SAIGON

Là nơi đáng cho quí ông, quí bà tin cậy gởi con, em vì kỷ-luật nghiêm trang, dạy đủ kỷ-lưỡng, và chỗ ăn nghỉ thong thả, rất hợp vệ-sanh.

Là nơi dạy đủ các khoa nữ-công cần thiết cho chị em phụ-nữ, như là nấu ăn theo lối ta, lối tây, lối tàu, làm bánh mức rất khéo léo, làm bông giấy, thêu thùa rất có tinh thần.

Hiệu bên trường cũng có lãnh nấu ăn, làm bánh mứt cho mấy đám tiệc, và hằng ngày có bán bánh kẹp vỏ hộp rất khéo léo. Ai muốn mua nhiều để bán, ai muốn mua dùng trong nhà, xin mời, hoặc viết thơ đến nhà HƯNG-ĐÔNG thương lượng.

QUẢN-LÝ Mlle LÊ-THỊ-KIỀU — CHỦ NHÂN BÀ LÊ-THỊ-ẨN

TẠI SAO

BỊNH DI-TINH CỐ HAI CHỨNG?

Theo sự nghiên cứu rõ ràng hết sách cổ kỉ y được và kinh nghiệm của Bổn đường thì bịnh Di tình có hai chứng khác nhau xa

CHỨNG-THỨ-NHỨT: kêu là Mộng tinh, phần nhiều những người trí thức ít hay vận động, làm việc thường ngồi một chỗ hay mắc phải bịnh nầy. Khi làm công chuyện nhiều hoặc rảng lo quá độ khi nằm xuống, thì mê mỏi nên hoả nơi trái tim sanh lên làm cho người nóng nẩy sanh ra mê mộng thấy gần đàn bà rồi xuất tinh ra, kêu thức dậy thì tinh thần ủi dượt, gân cốt bải hoải, trái tim hồi hộp.

CHỨNG-THỨ-HAI: Kêu là Hoạt tinh, chứng nầy sanh ra tại người yếu, cái thận suy bại lại lúc còn nhỏ chơi bời quá độ hoặc bắt đi-phiên nhiều, khi trọng tuổi tong phá đầu hư bể nên khi không tinh có mất ra ngày như đêm. Bịnh Hoạt tinh không khác điều bị thì người khó sống lâu.

Bổn đường nghiên cứu bài các kỳ cang chế ra gai thứ thuốc trị hai chứng. Mộng tinh và Hoạt tinh một cách cực kỳ mau chóng. Bịnh nhẹ trong một hộp thì hết ngay, bịnh đăng trong ba hộp thì tuyệt nọc. Chỉ có đàng thử một hộp mới biết thuốc của bổn đường hiệu thế nào? Bịnh Mộng tinh phải dùng thuốc:

MỘNG - TINH DƯỠNG - TIM ĐƠN

Bịnh Hoạt tinh phải dùng:

NAM - TỪ TRẦN BẠI CỐ TINH PH ÊU

Mỗi hộp giá 1$00 uống năm ngày

THOẠI - DƯ - ĐƯỜNG — *113 Rue Paris Cholon*

SAIGON bán tại VẠN - SANH - HÒA rue Schrader

Một cây cầu hư cần phải sửa lại

Cầu vàng nối liền chợ Gạo hòa và bến kia làng Long thạnh cũ quá rồi mà người qua lại đó rất đông, nhứt là mấy buổi sớm mơi đông; bạn hàng và khách hàng lui tới liền liền, cây cầu cũng theo đó mà dòng đưa có nhịp.. trông thật là nguy hiểm.

Bã có lần quan chủ quận An hòa ngài đi ngang đây được thấy cây cầu nầy rồi, vậy ước chi ngài ra lịnh cho hai làng Giao hòa và Long thạnh nên xuất công nhơn ra làm việc ích lợi chung và tránh trước cái tai hại ghê gớm nầy trước khi sẽ xảy ra cho dân nhỏ.

Cần dùng Planton

Hiện thời có cần dùng gấp hai người Planton. Do nơi báo quán Đ N.N.

An với uống cái nào quang hệ nhứt?

Ăn với uống cái nào cũng quan hệ.

Nhưng uống mà là uống thuốc thì sự quang hệ đến gấp bai ăn.

Ăn mà sống thì sự đã đành, uống thuốc mà mạnh, ấy chuyện không chắc.

Các ngài có hỏi tôi tại sao? Tôi lẽ nói tại các ngài không hay lựa thuốc mà dùng chớ nếu mỗi ăn đau, các ngài cứ tin lấy một hiệu Vỏ đình Dần thì các ngài sẽ chắc cứng mau mạnh.

Nhà thuốc Á đông lập lên vô sổ, nhưng hỏi ôi, hiệu có danh như hiệu Vỏ đình Dần nào được mấy nhà.

Các ngài rủi ốm đau xin các ngài bấy uống thuốc theo lời tôi.

Sò TAN-VAN ngày 28 Mars sẽ có những bài:

— Thời kỳ ám sát (P. V. T.)
— Nhà nữ ... bán hùng (đời sử của ông Phan đình Phùng)
— Nghề vá binh dầu (L T N)
— Pha nước Nga
— Giống « Phiên » ở xứ Đại Loan (V. O.)
— Nhi-Đồng
— Phụ Nữ
— Đua Ngựa
— Mua Vui
— Hướng Truyền
— Tủ Bát
— Thiệt Hơn
— Tiểu Thuyết v. v.

Muốn biết?

Muốn biết, đi đâng, hiện-tại, vì mỗi qui ông qui bà đời qui đều

Nhà chuyên-môn

Khắc-Sanh

Coi tay, xem tướng theo khoa học

GIÁ COI:

1$00 — 3 năm rồi 3 năm tới.
3 00 — 10 » 10 »
5 00 — suốt đời qui kỳ.

Amiral Roze -:- SAIGON

Kính cáo độc giả hạt Bến tre

M. Dương văn Tăng, bổn báo phái viên sẽ đi hạt Bến tre thâu nên và cổ động cho bổn báo, vậy xin cổ lai bổ cáo nầy, mong quí vị vui lòng chiếu cố, chúng tôi xin đa tạ. ĐƯỚC NHÀ NAM

Có bán Cửu-long-hoàn và dầu Cùlà

ở các tiệm ngành và Đại-lý Võ - đình - Dần

Kể từ bữa nay ở các nơi trên đây đều có bán thuốc Cửu long Hoàn và Dầu Cùlà Võ Đình Dần cho bạn hàng

Mua 1$00 thuốc, được biếu 1 hộp Cửu Long hoàn (2 hoàn).

Mua Op.50 thuốc, được biếu 1 hoàn Cửu long hoàn.

Mua Op.30 thuốc, được biếu 2 ve Cùlà

Biếu như thế để cho mấy người tánh khó có dịp thí nghiệm cái sức hay của Cửu Long Hoàn và Dầu Cùlà Võ Đình Dần là thứ dầu không có hiệu nào sánh đặng

Sẵn dịp nên rao luôn rằng từ nay về sau các thứ thuốc hiệu Võ Đình Dần và Cửu Long Hoàn đều bán giá nhứt định luôn luôn, chớ không thể sụt bớt như đã thường thấy ở các Đại-lý.

Không phải vì có biếu mà bán như thế, nhưng vì chúng tôi quyết giữ giá thuốc đặng có thể làm thuốc thật tốt, thật hay trong lúc nhiều hiệu cổ cạnh tranh nhau.

Quí vị thân chủ nên biết giùm cho và chớ buộc chúng tôi bởi sự rẻ mạt mà thành phải làm thuốc vì rẻ mất hay, uống không bết bịnh.

Từ nay, hễ ở đâu bán thuốc hiệu Võ đình Dần dưới giá nhứt định thì xin nhận ngay rằng đó là thuốc cũ hoặc thuốc giả, chớ nên mua.

VỎ ĐÌNH-DẦN DƯỢC PHÒNG
Cho-lớn

CU - CHUNG

LÀ MỘT TIỆM DỆT ÁO THUNG LỚN NHỨT ĐÔNG - PHÁP GHÉ RA NHIỀU KIỂU CHEMISETTE DE TENNIS ĐẸP VÀ BỀN CHẮNG KHÁC CHI BỐ BÊN TÂY QUA

MUA SỈ DO NƠI TIỆM CHÁNH Ở
100, Rue du Coton -:- HANOI

Không cần bôn rửa
Bình Tử-cung sẽ hết
dứt lệ lan và tận gốc.

Bài luận vì nguyên
nhơn nào sanh ra
bịnh Tử - cung hễ
dùng đến:

BÁ-ĐÁ SƠN-QUÂN TÁN

thì mười bịnh hết cả mười

•Thuốc hay giá rẻ.
Cách dùng giản tiện
Hộp lớn 10 gói: 1$00
Hộp nhỏ 5 gói: 0$50

NHÀ THUỐC VO-VAN-VAN THUDAUMOT

Chi nhánh: 229 Rue d'Espagne — Saigon

Tòa đại bình ...

Tiếp theo trương nhứt

bọn năm tay thủ hạ đến đánh ghe thương hồ đậu tại bến chợ của Phạm văn Bảy và của Nguyễn văn Cung lấy trên 700 đồng.

Và, một cứ chỉ tàn ác hơn hết — lần thứ nhứt — bọn ấy bọn Năm Cà Dom khi buổm sợ dân làng đánh rả và có xảy ra bồn chiồn nên bắt theo khổ chủ là *Hương sư Tròn* để cho được dễ chạy hơn rồi khi ghe ra giữa giòng bọn lại quăng ùm hương sư Tròn xuống sước.

Bó là trân đánh «khai trương» của Năm Cà Dom và đó trận đánh đó mà danh vang lừng lẫy, khiến ai nghe đến cũng khiếp sợ và vẻ sau và đi ăn hàng nơi nào thì dân lương thiện ở đó đều xếp vi lại bết, bởi không định hiểu được là và sẽ ..đánh mấy nhà trong một đám.

Trận đánh thứ hai vào ngày 5 Mai 1934 ở Rạch giá. Trận thứ ba ở Ban Thạch (Rachgie) ngày 5 Juin 1934. Trận thứ tư ở Thanh Hưng Cantho ngày 15 Aout 1934. Trận thứ năm (dưới nước) ngày 17 Aout 1934 ở Cỗ chiên.

Trận thứ sáu ngày 7 Sep. ở Tân an Trung Sađec. Trận thứ bẩy ngày 6 Sep. ở Bà Bang Loogxuyên. Trận thứ tám ở Mỹ phương (khum de Péamrang) ngày 10 Octobre 1934 và trận thứ chín ngày 6 Nov. 1934 ở Thừa đức vân vân...

∴

Phiên tòa đại bình hợp xử ở Vinhlong vừa rồi dưới quyền chủ tọa của ông Sicé, thì sự có mấy ông Lamotte và Darras người Pháp và hai ông thì sự Annam là Lê văn Cu và Phan v Du. Ông Lévry biện lý Vinhlong ngồi thẩm án.

Vụ nầy trước sau có cả bảy 28 người chứng, họp xử hồi 9 giờ sớm mơi cho đến 11 giờ 30 chỉ lấy khai vừa xong các chứng cớ và đọc án Nam cà Dom thôi ngoài ra — tin của bốn báo thông tin ở Vinhlong — chưa được nghe tuyên án như thế nào.

Chiếu theo luật đại bình điều khoản 267 tòa buộc tội Năm Cà Dom gây ra nhiều cuộc khủng bố trong xã dân.

Đến Năm Cà Dom thì va chỉ nói chẳng rồi có mấy tiếng nầy, những tiếng êm đềm hòa nhã mà không ai ngờ lại sản xuất từ trong cái con người mình mẩy xám đen không còn chừa lại một chỗ nào.

— Tôi phải đi đánh cướp kẻ nhà giàu là vì tôi còn cần phải có tiền để làm phận sự của tôi là nuôi sống một số đông em út đang bị bơ vơ đói khát, trốn núp pháp luật mà không ai nâng đỡ cho kia. Riêng tôi, tôi cũng xét lại mấy việc làm quá tay của mình mà bắt phải ái ngại, thương hại cho những người nào mà bọ bị đồng tiền của bọ làm khổ để gây ra sự phiền lo, không yên và từng đã bị tôi khảo tra.

(Còn nữa)

TỐI THỨ BẢY 28 MARS

Hội mỹ thuật ái-hữu sẽ ra mắt công chúng tại Cholon

Muốn chấn hưng các môn Mỹ thuật, hội Mỹ thuật Ái hữu bắt đầu lo chấn chỉnh kịch trường. Sau khi luyện tập hoàn thành, hội đã ra mắt Sài thành bảy lão bằng hai vở kịch: «Cái ghen của anh Tèm hem» và «Người hề tiện». Được công chúng và các báo khen tặng, bàn trị sự sẽ đem diễn lần thứ nhứt ở Cholon Một dịp mai cho bàn con ở Cholon dặng thưởng thức cái hay và kịch và thấy rõ đặng bước đầu của hội.

Có bán giấy trước tại rạp Thái bình tục gọi rạp bát Cô Tâm ở số 549 đường Ma in gần nhà thờ Cha Tạm trong hai bữa: thứ sáu và thứ bảy theo giờ làm việc

Văn-tất

Madrid 26-3-36.— Uỷ ban lập ra để nghiên cứu cái dự án xây cái bẩm ở dưới eo biển Gibraltar đã nhóm hôm qua do ông tổng trưởng bộ điện tín làm chủ tọa. Đến đầu năm 1937 cuộc nghiên cứu nầy sẽ hoàn thành và chánh phủ sẽ có thể nhứt định cái chánh sách phải theo về vấn đề nầy.

∴

Paris.— Quan Báo hôm 25 Mars có đăng đạo chỉ du để ngày 20 Mars cho mở các cuộc công tác và giao hết các cuộc chỉ phí về môn lên của quỷ công thái Đông-dương.

IMP THANH MẬU—SAIGON

LE : GÉRANT NGUYỄN-VAN-SAM